

மானியக் கோரிக்கைகள், 2001-2002,
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்-தொடர்ச்சி

[பேரவைத் தலைவர்] [2001 செப்டம்பர் 12]

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க (ஆம்.)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை.)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

அரசுக்குக் கோரிய தொகை வழங்கப்பெறுகிறது.

7. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(உ) உறுப்பினர்களுக்கு சிறுண்டி வழங்குதல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாலை சட்டமன்றப் பேரவையின் கூட்டம் நடைபெற இருப்பதால் மாலை 4-30 மணியளவில் சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தை ஒட்டிய பகுதியில் உறுப்பினர்களுக்கு சிறுண்டி வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் பிற்பகல் 4-30 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 2.23 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

பிற்பகல் 4-30 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் டாக்டர் கா. காளிமுத்து அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

10. அரசினர் தனித் தீர்மானம்

26-7-1996 அன்று மேலவையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்று நிறைவேற்றப்பட்ட பேரவையின் தீர்மானத்தை நீக்கிக்கொள்ளுதல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை தேவையென நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை நீக்கிக்கொள்வது குறித்த அரசினர் தனித் தீர்மானம். மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பெயரில் உள்ள தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்:

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. சி. பொன்னையன்]

“தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்குரிய சட்டத்தினை அந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளுக்குச் செயல் விளைவு அளிக்கத் தேவைப்படுகிற அரசமைப்பின் திருத்தத்திற்கான வகைமுறைகளையும் மற்றும் நாடாளுமன்றம் தேவையெனக் கருதலாகும் நிறைவுறு இடையுறு மற்றும் விளைவுறு வகைமுறைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் இந்திய அரசமைப்பின் 169-ம் பிரிவு 1-வது உட்பிரிவின்படி தகுந்த சட்டத்தினை இயற்ற வேண்டும் என்று இப்பேரவையில் 26-7-1996 ஆம் நாளன்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை இப்பேரவை நீக்கிக்கொள்கிறது.”

என்னும் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதுகுறித்துப் பேசுகின்ற தலைவர்கள் சுருக்கமாக கருத்தறிவிக்க வேண்டுகிறேன். திரு. ஆஸ்டின்.

திரு. ஆஸ்டின்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 26-7-1996 அன்று தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்று, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே கொண்டுவரப்பட்ட, இந்த அவையிலே கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை இரத்து செய்ய வேண்டுமென்று, அதற்கான தீர்மானத்தை முன்மொழிந்திருக்கின்ற மாண்புமிகு அவை முன்னவர், நிதித் துறையினுடைய அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்கள் முன்மொழிந்து இருக்கின்ற தீர்மானத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

1935 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பாக சட்டமன்றம் ஒரே அவையாகச் செயல்பட்டு வந்தது. 1935-லே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதன் அடிப்படையிலே Legislative Council என்றும், Legislative Assembly என்றும், சட்டமன்ற மேல்சபை, கீழ்சபை என்று இரண்டு பிரிவுகளாக சட்டமன்றம் செயல்படத் தொடங்கி இருக்கின்றது. பல பிரபல்யமான தலைவர்களெல்லாம் மேலவையில் இடம்பெற்றுத்தான் அரசியலுக்கும், பொது வாழ்க்கைக்கும் பல காலகட்டங்களிலே அறிமுகமாகியிருக் கின்றார்கள். பல அறிவு ஜீவிகள், அறிவு மேதைகள், அறிவாளிகளெல்லாம் இடம் பெற்றிருந்த அவையாக இந்த மேலவை செயல்பட்டு வந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களும் கூட இந்த மேலவையிலே இடம் பெற்றுத்தான் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக ஆகியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆஸ்டின்] [2001 செப்டம்பர் 12]

அதைப்போன்று, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் முதன்முதலிலே மேலவையிலேதான் உறுப்பினராக இடம் பெற்றிருந்தார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட, பாராளுமன்ற மேலவையிலேதான் முதன்முதலிலே உறுப்பினர் ஆனார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எனவே, மேலவை என்று சொல்கின்றபோது, பல மேதைகள், அறிவாளிகள் பல காலகட்டங்களிலே பல்வேறு துறைகளினுடைய பிரதிநிதிகளெல்லாம் இடம்பெற்று இந்த அரசுக்குப் பல்வேறு கருத்துகளையும் ஆலோசனைகளையும் சொல்லக்கூடிய, மதிக்கப்படக்கூடிய ஓர் அவையாக கடந்த காலத்திலே செயல்பட்டு வந்தது. 63 உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாகவும், அதிலே கலைத் துறையின் சார்பிலே மூன்று பிரதிநிதிகள், சமூக நலத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் மூன்று பிரதிநிதிகள், அறிவுத் துறையின் சார்பிலே மூன்று பிரதிநிதிகள் என்று, 9 பிரதிநிதிகளை ஆளுநர் அவர்கள் நியமிக்கின்ற வகையிலும், அதுபோக, பட்டதாரிகளினுடைய பிரதிநிதிகள், ஆசிரியர்களினுடைய பிரதிநிதிகள், உள்ளாட்சி அமைப்புகளினுடைய பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லி, கிட்டத்தட்ட 63 உறுப்பினர்கள், தேர்தலிலே போட்டியிட்டாமல், இந்த அவையிலே இடம்பெற்று, அரசுக்குப் பல்வேறு ஆலோசனைகளை வழங்கி வந்தார்கள்.

பிற்பகல் 4-35

1986 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 14 ஆம் தேதி இந்த அவையிலே, இந்த மேலவையை நீக்கிக் கொள்ளக்கூடிய தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு, 1986 நவம்பர் மாதம் 1 ஆம் தேதி நாடாளுமன்றத்திலே அனுமதிக்கப்பட்டு மேலவை அன்றைக்கு நீக்கப்பட்டது.

அன்றைக்குப் பேசிய மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இந்த மேலவை நீக்கப்படுவதற்கு ஒன்றிரண்டு காரணங்களைச் சொன்னார்கள். மேலவை நடத்துவதற்கு ஆகின்ற செலவு மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியும், மேலவையிலே அங்கம் வகிப்பவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாதவர்கள் என்று சொல்லியும், மேலவையிலே சொல்லப்படுகின்ற அதே கருத்துகளை இதே சட்டமன்றப் பேரவையிலே நாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையிலும், இந்த மேலவை தேவையற்றது என்று சொல்லி மேலவையை நீக்குவதற்காக அன்றைக்கு முன்னாள் அமைச்சர் மறைந்த

2001 செப்டம்பர் 12]

[திரு. ஆஸ்டின்]

மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை அன்றைக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் தெரிவித்த காரணங்கள் இப்படிப்பட்ட காரணங்கள் என்று இருந்தாலும்கூட, இந்த மேலவை நீக்கப்படுவதால், பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகளினுடைய ஈடுபாடு இதிலே விட்டுப்போகின்றது. ஆசிரியர்கள், பட்டதாரிகள், கலைத் துறையினர், உள்ளாட்சித் துறையினுடைய அமைப்புகளில் அங்கம் வகிப்போர் போன்றவர்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு இருந்த பிரதிநிதித்துவம், அவர்கள் இருக்கின்ற துறைகளிலே அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகின்றது.

மேலவைக்குத் தனி அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும்கூட, பல மேதைகள், அறிஞர்களுடைய அரிய கருத்துக்கள், ஆலோசனைகள் எல்லாம் இந்த அரசிற்கு, அரசு பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகின்றது. எனவே மீண்டும் 20-2-1989-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அந்தத் தீர்மானத்தை இரத்து செய்வதற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு நாடாளுமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் நாடாளுமன்றத்திலே அதை நிறைவேற்ற முடியாத காரணத்தினால், ஆட்சி போய் மீண்டும் 1991-லே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து, 1989-லே போடப்பட்ட அந்தத் தீர்மானத்தை மீண்டும் இரத்து செய்து அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பிறகு, மீண்டும் 1996-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து, 1991-லே இரத்து செய்யப்பட்ட அந்தத் தீர்மானத்திற்கு மீண்டும் உயிர் கொடுத்து, மேலவை அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, தீர்மானம் நிறைவேற்றி அது இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடைய பரிசீலனையிலே, லோக் சபா மற்றும் ராஜ்ய சபாவினுடைய பரிசீலனையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மீண்டும் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்து இந்த அவையிலே மேலவைக்காகக் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை இரத்து செய்வதற்காக இன்றைக்கு தீர்மானம் முன்மொழியப்பெற்றிருக்கிறது. 1996-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவருகின்றபொழுது அன்றைக்கு இந்த அவையிலே இருந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்றக் கட்சியானது அதை எதிர்க்கவில்லை. அந்தத் தீர்மானத்தை திராவிட

[திரு. ஆஸ்டின்] [2001 செப்டம்பர் 12]

முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டுவந்தற்காக தங்களுடைய ஆட்சேபணைகளை அன்றைக்கு அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. 1996-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த அவையிலே, எதிர்க்காத நிலையிலே அந்த நிலைப்பாட்டையே தொடர்ந்து நீங்கள் கடைப்பிடித்திருக்கலாம் என்று நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால், பல்வேறு காரணங்களுக்காக புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே இந்த அவை நீக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இன்றைக்கு பல பேர் தேர்தலிலே போட்டியிட முடியாத சூழ்நிலையிலே இருப்பவர்கள், மேதைகள், அறிஞர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், சமூகப் பணியாற்றுவவர்கள், கலைத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், இசைத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் இப்படி பல பேர் இன்றைக்கு நேரிடையாக மக்களிடத்திலே சென்று வாக்குகளைக் கேட்டு தேர்தலிலே போட்டியிட முடியாதவர்களெல்லாம், தங்களுடைய கருத்துகளைத் தெரிவிப்பதற்கு இந்த அவை மிகவும் பிரயோஜனமாக இருந்த அவை. எனவே 1996-ன் நிலைப்பாட்டையே நீங்கள் தொடர்ந்து எடுத்து மீண்டும் அந்தத் தீர்மானத்தை மறுபரிசீலனை செய்து மேலவையைக் கொண்டுவருவதற்கு அந்தத் தீர்மானத்தை அப்படியே விட்டுவிடுவது என்று சொன்னால் அதை நான் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே அன்றைக்கு மறைந்த முன்னாள் அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கொண்டுவந்த அந்தக் காரணங்களை எடுத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு இந்த மேலவை தேவையில்லை, கிட்டத்தட்ட 4, 5 மாநிலங்களில்தான் இந்தியாவிலேயே இந்த மேலவை இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே இன்றைய பொருளாதார நிலையிலே அதிகப்படியான செலவை உண்டாக்கக்கூடிய மேலவை தேவையில்லையென்று சொல்லியும், புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே 1986-லே கொண்டுவரப்பட்ட, தீர்மானம் மூலம் இரத்து செய்யப்பட்ட மேலவை, இதை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டாம் என்று சொல்லி, நீங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தாலும், அதை நாங்கள் எதிர்க்கவும் இல்லை என்பதைச் சொல்லி, இன்றைக்கு மாண்புமிகு அவை முன்னவர், நிதித் துறையினுடைய அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்கள் முன்மொழிந்த, 'தமிழ்நாடு மாநிலத்திலே சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை நீக்கிக்கொள்கிறது' என்று முன்மொழிந்த அந்தத் தீர்மானத்திலே எம்.ஜி.ஆர். அண்ணா

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. ஆஸ்டின்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடுநிலை வகிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லா. சந்தானம்.

பிற்பகல் 4-40

திரு. லா. சந்தானம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 1996 ஆம் ஆண்டு, தமிழகத்திலே மீண்டும் மேலவையை உருவாக்க வேண்டும் என்கின்ற ஒரு தீர்மானத்தை, இந்த அவை நிறைவேற்றியது. 1996-லே நிறைவேற்றி, ஐந்தாண்டு காலம் நிறைவு ஆகியும்கூட, மைய அரசாலே ஒப்புதல் பெறுவதற்கான வழிவகைகள் இல்லை என்கின்ற நிலைதான் இன்றைக்கும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள், உள்ளாட்சி மன்றத்தினுடைய பிரதிநிதிகள், கலைத் துறையினுடைய பிரதிநிதிகள் எல்லாம், அந்த மேலவைக்குத் தேர்வு செய்யப்படுவார்கள்; அவர்கள் மூலமாக ஆலோசனையைப் பெற்று அரசு நடவடிக்கைகளிலே அவர்களுடைய ஆலோசனைகளும் இருக்கும் என்ற நோக்கத்துடன்தான், இந்த மேலவைகள் உருவாயின. ஆனால், இன்றைக்கு, சட்டமன்றத்திலே அனைத்துத் துறைகளைச் சார்ந்தவர்களும் இங்கே இடம் பெறுகின்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்கள் மூலமாகவே அந்த ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்திய நாட்டிலே, பல்வேறு மாநிலங்களிலே மேலவைகள் இல்லை. ஒருசில மாநிலங்களிலே மட்டும் மேலவைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே, எங்களைப் பொறுத்த அளவிலே நாங்கள் இடதுசாரி இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்; மேற்கு வங்கத்திலே எங்கள் கட்சி ஆளும்கட்சியாக இருக்கின்ற அந்த மாநிலத்தில், அங்கெல்லாம் மேலவை இல்லை என்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. எனவே, இங்கு அவை முன்னவர் கொண்டுவந்த இந்தத் தீர்மானத்தை நானும் ஏற்றுக்கொண்டு அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. அப்துல் லத்தீப்.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் மீண்டும் இந்த அவையில் விவாதத்திற்கு

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்] [2001 செப்டம்பர் 12]

வந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே, இந்த அவையில் தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் இரு அவைகளைக் கொண்ட சட்டமன்றமாக இருக்க வேண்டும். Bi-cameral Legislature-என்ற முறையில், இடையிலே மேலவை ஒழிக்கப்பட்ட நிலையில், மீண்டும் மேலவை வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நாம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தானம் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியதைப்போல, இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி ஐந்தாண்டு காலம் கடந்துவிட்டது. ஆனால், சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைக் குறித்து, மத்திய அரசு எவ்வளவு தூரம் விரைந்து செயல்பட்டது என்பது ஒரு கேள்வியாகவே இருந்துகொண்டு வந்தது. இன்றைக்கு மீண்டும் இதே பொருளினமீது வேறொரு கோணத்தில் இந்தத் தீர்மானம் அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், Diarchy என்கின்ற அந்த ஆட்சி முறை இருந்தபோதும் கூட, தமிழகம், அதாவது சென்னை மாகாணம், மேற்கு வங்காளம், கல்கத்தா, பம்பாய் என்று அன்று சொல்லப்பட்ட மராட்டிய மாநிலம், இந்த 3 மாநிலங்களும் சட்டசபை உருவாக்கி, House of Commons என்று சொல்லப்படுகின்ற பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற முறையைக் கடைப்பிடித்து முதன்முதலாக சட்டமன்றங்களைத் தோற்றுவித்த மாநிலங்களில், சென்னை மாகாணமும் ஒன்று. இதில் பலர் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். சக்ரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் போன்றவர்கள், பேரறிஞர் அண்ணா போன்றவர்கள், இலட்சுமணசாமி முதலியார் போன்றவர்கள், சமுதாயத்தில் நேரடியாக மக்களைச் சந்தித்து வாக்குச் சேகரிக்கின்ற சிரமத்தை மேற்கொள்ள முடியாதவர்கள் எல்லாம் நாட்டுக்குத் தேவை என்ற கருத்தில் அவர்கள் எல்லாங்கூட சட்டமன்றத்தில் இடம்பெற்று, சட்டம் ஏற்படுத்தப்படும்போது தேவையான விவேகத்தோடும், அழுத்தமான, ஆழமான சிந்தனைகளோடும், சட்டங்களுடைய அணுகுமுறைகளை, அது சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தி இருக்கிற தாக்கங்களை, விளைவுகளை, அதனால் சமுதாயத்தில், சமுதாய பொருளாதார, ஏனைய துறைகளில் உருவாக்கி இருக்கிற நிலைகளையெல்லாம் ஆய்வு செய்து, உணர்ச்சிக்கு மட்டும் இடம் தராமல் அரசியலை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், நாட்டுக்கும், வீட்டுக்கும் தேவையான நல்விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆர அமர சிந்தித்து பக்குவம் பெற்ற பெரியவர்களும் அதிலே இடம்பெற வேண்டும்; அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இடம் கிடைக்க வேண்டும், வாய்ப்புக் கிடைக்க வேண்டும் எனில் சில முறைகளை வகுத்து, அதன்வாயிலாக அவர்களும் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்று தங்களுடைய தெளிவான, முதிர்ந்த அறிவுரைகளைக் கூறுவதற்காக மேலவை என்று உருவாக்கப்பட்டது.

2001 செப்டம்பர் 12][திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

பிற்பகல் 4-45

இந்த அவையில் பலர் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். அது இங்கு மட்டுமல்லாமல் ராயலசீமா போன்ற பகுதியிலிருந்து, ஆந்திராவிலிருந்து தென் கன்னடத்திலேயிருந்து அன்றைக்கு மலபார் மாவட்டம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இன்றைய வட கேரளப் பகுதியிலிருந்து பலர் இந்த அவையில் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் சில சூழ்நிலைகளில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்கூட 1967-ல் அவர்கள் சட்டமன்றத் தேர்தலிலே கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே அன்றைக்கு கலந்துகொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அறுதிப் பெரும்பான்மையைப் பெற்ற நிலையில், அண்ணா அவர்களே, தி.மு.க. சட்டமன்றக் கட்சியின் தலைவராகத் தேர்வு பெற்ற பிறகு அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட அந்தச் சூழ்நிலையில் சென்னை மாநகராட்சியிலேயிருந்து அவர்கள் இந்த மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால், முதலமைச்சராக அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்கக் கூடிய நல்வாய்ப்பு தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தது. இராஜாஜி அவர்கள்கூட டெல்லியிலேயிருந்து இங்கே திரும்பி வந்து அன்றைய சூழ்நிலையில் குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் இருந்த அந்த காலகட்டத்தில் குமாரசாமி ராஜா அவர்களுக்குப் பிறகு நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் காரணமாக அதற்கேற்ற வகையில் ஒரு மூத்தவர் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை கட்டாயமாக உருவான அந்தக் காலகட்டத்தில் இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் நம்முடைய மாகாணத்தினுடைய பொறுப்பை அன்றைக்கு ஏற்றார்கள். மிகப் பெரிய மனிதர்கள் மேலவையில் இருந்து இருக்கிறார்கள். அதனுடைய வரலாறு, பாரம்பரியம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக உயர்ந்த பாரம்பரியம். Cup and Saucer என்று சொல்வார்கள். அண்ணா அவர்கள் இந்த உவமையைக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கப்பிலே டியைப் போட்டால் அது சூடாக இருந்தால் உடனடியாக கப்போடு அப்படியே கப்பிலேயிருந்து, குப்பியிலேயிருந்து டியை சாப்பிட முடியாது. அதைத் தட்டிலே போட்டு கொஞ்சம் ஆறவைத்துக் குடிக்கும் வகையில், நாம் டியை சாப்பிடுவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வதைபோல, அவசர அவசரமாக சூடான சில விஷயங்களை, நாட்டுக்குத் தேவையான விஷயங்களில் பேரவையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சூடாக சில முடிவுகளை

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்] [2001 செப்டம்பர் 12]

எடுத்தாலும், அதை ஆர அமர வைத்து தட்டிலே போட்டுப் பருகுவதைப்போல, டீயைப் பருகுவதைப் போல ஒரு நல்வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிற ஒரு அவையாக மேலவை இருக்கிறது என்பதை நாடு ஏற்றுக்கொண்டது.

பிற்பகல் 4-50.

என்னதான் ஜனநாயகம் இருந்தாலும், என்னதான் இதற்கான விளக்கங்கள் தரப்பட்டாலும், விமர்சனங்கள் வந்தாலும், அரசியலுக்கு சட்டமன்றம் பயன்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அரசியல்வாதிகள்தான் இதிலே பெரும்பாலும் இடம் பெறுகிறார்கள். அரசியல்வாதிகள் இடம்பெறுகிற இந்தச் சட்டமன்றத்தில், அரசியலுக்காகவே சட்டமன்றம் முழுக்க முழுக்கப் பயன்படக்கூடாது என்ற நிலை உருவாகும்போதுதான் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டாயங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறோம். அந்த வகையிலே மேலவை இருக்க வேண்டுமா, கூடாதா என்ற நிலையிலேகூட பிற்காலத்திலே அரசியல் குறுக்கிட்ட காரணத்தினால் மேலவை இருக்க வேண்டும், இருக்கக் கூடாது என்ற நிலை உருவானபோது அரசியல் ரீதியாகவோ அல்லது இங்கே எடுத்துச் சொன்னதைப் போல-இதனால் வீண் செலவுகள் ஏற்படுகின்றன, எனவே மேலவை என்று ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு அதற்கும் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை, காரணம், அது ஒரு சம்பிரதாயமான அவை என்றெல்லாம்கூட இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதற்காக அரசு பணம் செலவழிக்க வேண்டிய கட்டாயங்கள் எல்லாம் கூடாது. எனவே அது தேவையில்லை என்று சொல்லப்படுகின்ற வாதத்தை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், அப்படிப் பார்க்கப்பட வேண்டுமானால், பேரவையில்கூட செலவாகிறது. பல வகையிலே நாம் செலவு செய்கிறோம். அந்த ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி மேலவை வேண்டாம் என்று சொல்லுவது ஏற்புடையது அல்ல. ஆனால் வேறு காரணங்கள்; இதனால் ஏற்படும் தாமதங்கள்; சட்டம் இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்படுகிறது. நம்முடைய மரபுப்படி, ஜனநாயக நாட்டிலே மக்களுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஓர் அவை, நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கிற ஓர் அவை பேரவைதான் என்று நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். பிரிட்டிஷ்-லேகூட House of Commons, House of Lords என்றெல்லாம் வரும்போது, நிதியைப் பொறுத்தவரையில், நிதியை எப்படிச் செலவு செய்வது? எந்த அளவுக்குச் செய்வது? அந்த நிதியை எப்படி அரசு திரட்டுவது என்ற

2001 செப்டம்பர் 12][திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

முறையிலே பிரச்சினைகள் வருமானால், அதற்கு முழு முழு உரிமை பேரவைக்குத்தான், House of Commons—க்குத்தான் என்ற முறையிலே, அவர்களுடைய முறையை, அன்றைக்கு இருந்த முறையை, இன்றைக்கும் நாம் கடைப் பிடிக்கிறோம். In money matters, the representative House has got more and definite authority than the House that is elected indirectly என்ற முறையிலே, direct election-லே வருகிற இந்த அவைக்குத்தான் எல்லா Power-ம் இருக்க வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்து இன்றைக்கு உருவாகி வருகிற சூழ்நிலையிலே ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே, இந்த அவைக்குத்தான் பொறுப்பு அதிகம் இருக்கிறது; பொறுப்பு மட்டும் அல்ல, சட்டப்படி நிலைத்த தன்மையுடைய ஒரு அவை இந்த அவைதான் என்ற நிலை உருவாகி இருக்கும் இந்தச் சூழ்நிலையில், அந்த அவை தேவையில்லை என்ற ஒரு முடிவுக்கு இன்றைக்கு வரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் சார்பாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து இருக்கிறார்கள். அரசு ஏன் இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது? The resolution has been moved by the Hon. Minister for Finance on behalf of the Hon. Chief Minister. But should you not tell us what prompted the Treasury Bench to come out with this resolution which simply demands recession of the resolution which has been already adopted by the previous Assembly, during the days of the previous Government. But we must be apprised of the reasons which prompted the Treasury Bench for submitting this resolution to be adopted by this House. அதற்கான ஒரு காரணம் சொல்லப்பட வில்லையே என்பதுதான் எனக்குக் கொஞ்சம் புரியாமல் இருக்கிறது. நீங்கள் சொல்லி இருந்தால் நாங்களும் புரிந்துகொண்டு இருக்கலாம். என்ன காரணத்தினாலே அரசு உங்களின் சார்பாக இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று, the resolution has been simply moved to effect that recession of the previous resolution என்று சொல்வதைவிட, என்ன காரணத்தினாலே இதை நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் என்று சொல்லி இருந்தால் இன்னும் எங்களால் --we could have appreciated; we could have understood the reasons. அதைச் சொல்லவில்லையே என்பது என்னைப் பொறுத்தவரையிலே therefore, I cannot make any comment. I cannot make any comment because there is no ground for me to stand அதுதான் இன்றைக்குள்ளநிலை, இருந்தாலும் as has been pointed out by other Members, the Government is very particular that the Lower House, which is the true representative body reflecting the aspirations of the people of this State, is supreme and therefore in the presence of the supreme body

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்] [2001 செப்டம்பர் 12]

with definite Constitutional authority, revival of the Upper House again is not called for. Therefore the Government is of the opinion and the Treasury Bench wants that this resolution should be rescinded என்ற அளவுக்கு நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி நான், without making any comment, without offering my views, simply because I understand that there is a political necessity or some other reasons of expediency, whatever it may be, then, as a party committed to this alliance, I can go with you. I can go with you. But, I tell you that I have already expressed myself several times in this House. I have spoken in favour of the Upper House because I belong to the old tradition. Our traditions are very very many. This House has got a tradition

பிற்பகல் 4-55

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அண்ணன் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டுகிறேன்.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: அதைத்தானே சிக்கலாக்கிப் போட்டு இருக்கிறீர்கள். அந்த முடிவுக்கு வரலாம் என்று சொன்னால், நீங்கள் ஒரு முடிவோடு வந்து சொல்லி இருக்க வேண்டும் இல்லையா? அதைத்தான் நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். முடிவு வேறு ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் ஒரு முடிவை எங்களுக்குச் சொல்லி இருக்க வேண்டும். என்ன reason நீங்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு என்ன reason என்பது உங்களுடைய இந்த resolution-ல் இல்லை. That is what I wanted to know. What prompted the Government to come forward with this resolution for the specific purpose of rescinding the previous resolution? On what basis? What are the reasons? Because a resolution which has been already adopted by the House cannot be treated lightly. If you have any other alternative, you must come forward and tell this House that these are the reasons on which the Government feels that the previous resolution should be rescinded. You must give me then only I can speak. I can take a stand. But I am in a difficulty now as has been pointed out by the Hon. Speaker. I am neither here, nor there. That is why I am asking this one. Keeping the ground political reality in view, if something is there which you cannot specifically disclose to this House, then I understand as a fraternal party, then I go with you. (Thumping of desks) In spite of my previous stand, I go with you because of the ground political reality and still, I feel that the Upper House was very useful (Thumping

2001 செப்டம்பர் 12][திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

of desks) very very useful. Now, I feel that because of your political or some reason which you do not want to reveal, then I will go with you, I support. Otherwise, if you do not satisfy me, I will maintain a neutral attitude and take a neutral stand. With these words I complete my speech.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே.என். இலட்சுமணன்.

திரு. கே.என். இலட்சுமணன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மாநிலத்திலே சட்டமன்ற மேலவை இருக்க வேண்டும் என்பது பாரதிய ஜனதா கட்சியினுடைய கருத்து. நடந்து முடிந்த சட்டமன்றத் தேர்தலின்போது பாரதிய ஜனதா கட்சி சார்பாக வெளியிடப்பட்ட தேர்தல் அறிக்கையிலே நாங்கள் தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கின்றோம். சட்டமன்ற மேலவை தமிழ்நாட்டுக்கு மிக மிக நன்றாக இருக்கும்; பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பித்து இருக்கின்றோம். அதற்கான காரணங்களை எல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னதான் ஒரு வைத்தியர், அவர் படித்த அனுபவங்களை வைத்துக்கொண்டு நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளித்தாலும்கூட, மிகச் சிறந்த சிகிச்சை அளித்தாலும்கூட, மேலும் புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள், புதிய புதிய மருந்துகள் எல்லாம் உருவாவதற்கு ஒரு மருந்துக் கம்பெனிக்கு Research, Laboratory அறிவு சார்ந்த நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்கின்ற அந்த அமைப்பு எப்படி வைத்தியத் துறைக்கு மிக மிக அவசியமோ, அதுபோல நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே சட்டமன்றம் கண்டிப்பாக சிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது; இருந்த போதிலும்கூட மிகப் படித்தவர்கள், மேதைகள், எல்லாம், ஏழை ஆசிரியர்கள் எல்லாம், சமுதாயத்திலே பல்வேறு பிரிவுகளிலே இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம், குறிப்பாக அறிஞர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள் எல்லாம் சாதாரண அரசியல் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு, பணம் செலவழித்து வருவதற்கு வாய்ப்பே இல்லாத சூழ்நிலையிலே, நல்ல மூதறிஞர்களை, அறிவாளிகளை சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற பல்வேறு துறையினரைக் கொண்டுவருவதற்கு, ஊக்கம் கொடுப்பதற்கு, மேலவை கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று பாரதிய ஜனதா கட்சி கருதுகிறது. ஆகவே 26-7-1996 ஆம் நாளன்று நிறைவேற்றிய தீர்மானம் அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று பாரதிய ஜனதா கட்சி கோருகிறது.

பிற்பகல் 5-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி. பழனிசாமி.

[2001 செப்டம்பர் 12]

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சார்பாக அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மேலவை விதி 169 (1) பிரிவின்கீழ் இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது, 26-7-1996 ஆம் நாளன்று இப்பேரவையிலே அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது, அதைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கடுமையாக எதிர்த்திருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, இடதுசாரிக் கட்சிகள் ஆட்சிபுரிகின்ற மேற்கு வங்கத்தில், 1969 ஆம் ஆண்டு மேலவையை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதும் முதன்முதலாக இடதுசாரிக் கட்சிகளான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சிபுரிகிற இடத்தில். அதற்குப் பின்னால்கூட ஆந்திராவிலே 1985 ஆம் ஆண்டு இந்த மேலவை தேவையில்லை என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, நாடாளுமன்றத்திற்குச் சென்றபோதுகூட அதை அங்கீகரிக்கிற வகையில் அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் அந்த அவையில் இடம் பெற்றிருந்தவர்கள்கூட அந்த நேரத்தில் அவர்கள் எந்தவொரு ஆட்சேபமும் இல்லாமல்கூட நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் கடந்தகாலத்திலே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வந்த மேலவை தேவையில்லை என்ற தீர்மானத்திலே எதிர்த்து உரையாற்றியிருக்கிறோம்.

அதுபோன்று தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்தில் 1-11-1986-ல் இதே மேலவை தேவையில்லை என்ற தீர்மானம் கொண்டுவந்தபோது, அரசியலில் எந்தவொரு தடுமாற்றமும் இல்லாத வகையில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதை ஆதரித்திருக்கிறது. அதேபோன்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி முடிந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மீண்டும் தமிழகத்திலே ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பின்னால், 20-2-1989 அன்று அரசமைப்புச் சட்டம் 169 (1) பிரிவில் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியபோது, நானே இந்தச் சட்டமன்றத்தில் எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறேன். தேவையில்லை என்று கூறியிருக்கிறேன். அதேபோன்று மீண்டும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பின்னால், 4-10-1991 ஆம் நாளன்று இந்த மேலவை தேவையில்லை என்று தீர்மானம் வந்தபோது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு 26-7-1996 அன்று, இந்த மேலவை

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. ஜி. பழனிசாமி]

வேண்டுமென்று சட்டப் பேரவையிலே தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோதும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்த்திருக்கிறது. இன்றைக்கு மேலவை தேவையில்லை என்ற தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக நாங்கள் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கான விளக்கங்களை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர், மூத்த சட்டமன்ற உறுப்பினர், நல்ல சட்ட வல்லுநர் திரு. லத்தீப் அவர்களிடம் ரொம்பத் தடுமாற்றம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒரே வரியில் சொல்ல வேண்டியது. 'ஆதரிக்கிறேனா, ஆதரிக்கவில்லையா' அதனால் என்னென்ன பாதிப்புகளை, விளைவுகளை தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறது, அதனால் தன்னால் முடிந்த அளவுக்கு என்ன நன்மை ஏற்படுகிறது என்று விளக்கி இருந்தால், என்னைப் போன்றவர்கள், அனுபவம் மிக்கவர்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். அரசாங்கம் விளக்கம் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காக, தான் தடுமாற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அப்படி ஒரு குழப்பத்தோடு இந்தச் சபையில் நான் பேசவில்லை. அவர் மூத்தவர், அவரிடத்தில் நிறைய நாடாளுமன்ற வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிற காரணத்தால் சொல்கிறேன். அநேகமாக இது பழைய மன்னராட்சிக் காலம் போன்று இந்த மேலவை செயல்படுகிற ஒரு நோக்கம் இருந்தது. மரியாதைக்குரிய நம்முடைய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களெல்லாம் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஆட்சி புரிகிறபோது, காங்கிரஸ் கட்சியில் யாரும் இந்தப் பேரவைக்கு வரமுடியாதவர்களுக்கு வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அன்றைக்கு மேலவையை உருவாக்கினார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே வந்திருக்கிறது. அது 1935-ல் வந்திருக்கிறது. படித்தேன், 1935-லேதான் வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சி அதைப் பின்பற்றியது. அதை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்த்து இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். உங்களைக் குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்க்கிறது.

பிற்பகல் 5-05

ஒட்டுமொத்தமாக இந்தச் சட்டமன்றத்தில் 234 சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் வந்திருக்கிறோம். டாக்டர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், இஞ்சினியர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், ஆசிரியர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், விவசாயிகள் வந்திருக்கிறார்கள், கிராமப்புறத்திலே

[திரு. ஜி. பழனிசாமி] [2001 செப்டம்பர் 12]

வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற பெண்கள்கூட இங்கே வந்திருக்கிறார்கள், இந்த அவையிலே வந்திருக்கிறார்கள். நல்ல அறிஞர்களும், பேராசிரியர் போன்ற அரசியலிலே தரமான நபர்களும் இந்த மன்றத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போன்ற தலைசிறந்த அரசியல்வாதிகள், பேராசிரியர்கள் போன்றவர்கள் சட்டமன்றத்திலே பதற்றமான சூழ்நிலைகள் வருகிறபோது ஓர் உயர்ந்த கருத்தைச் சொன்னால் அவர்களுடைய அரசியல் நிதானமும், அரசியல் பொறுமையும் அவர் கடந்த காலத்திலே இந்த நாட்டுக்குச் செய்திருக்கிற சாதனையும் சேவையும் அவர் இந்தச் சபையைச் சமப்படுத்துவதற்கு அவர் சொல்கிற கருத்தையும் ஆளும் கட்சியா, எதிர்க்கட்சியா என்று யாரும் பார்க்க முடியாது, புறக்கணிக்க முடியாது, அவ்வளவு சரியாக சமப்படுத்துகிறார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இந்தச் சபையை எவ்வளவு சமமாகக் கொண்டு போக வேண்டும் என்பதற்கு என்ன காரணங்களையும், விளக்கங்களையும் சொல்ல வேண்டுமோ புதிய உறுப்பினரா, பழைய உறுப்பினரா என்றுகூடப் பார்க்காமல் சொல்கிறார்கள். பேராசிரியர் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்த அவையிலே இருக்கிறபோது, அறிவாற்றலை, மக்களுடைய தேவைகளை, சட்ட நுணுக்கங்களைக் கொண்டவர்கள் இதைவிட மேலாக அங்கு வருவார்களா என்று எதிர்பார்க்கவில்லை; கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி எதிர்பார்க்கவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஏன் மரியாதைக்குரிய பேரறிஞர் அண்ணா, மூதறிஞர் இராஜாஜி போன்றவர்கள் எல்லாம் அப்படித்தான் வந்தார்கள். இங்குகூட நம்முடைய மரியாதைக்குரிய லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து விலகி வெறுத்து எந்த ஒரு இயக்கத்திலேயும் இல்லாமல் ஒதுங்கியிருந்த காலத்தில்கூட, குற்றாலத்திலே போய்த் தங்கியிருந்த காலத்திலேகூட, காங்கிரஸ் கட்சி இந்த மன்றத்திலே ஆட்சியமைப்பதற்காகத் தடுமாற்றம் ஏற்பட்ட நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி, பெருந்தலைவர் காமராஜரைக் கொண்டுவந்து அவரை ஆட்சி அமைக்க வைத்து, இந்த மேலவை மூலம் அவரை ரொம்ப நாளைக்குக் கொல்லைப்புறமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். இதை நான் இன்றைக்குச் சொல்லவில்லை. பழைய வரலாறுகளிலிருந்தும், நூலகத்தில் இருக்கிற குறிப்புகளிலிருந்தும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவை புதிய விஷயங்கள் அல்ல. நான் இன்று காலையில் பழைய சட்டமன்றக் குறிப்புகளைப் பார்க்கும்போது இந்த விவரங்கள் எனக்குக் கிடைத்தன. அந்தக் காரணத்தினாலே சொல்கிறேன். புதிய

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. ஜி. பழனிசாமி]

சம்பவங்களை நான் சொல்லவில்லை. ஆகையால்தான், இப்படிப்பட்ட அனைத்துப் பகுதி மக்களும் இருக்கக்கூடிய இடத்திலேகூட, இன்றைக்கு அவையிலே இருக்கிற ஒட்டுமொத்தமான, நேரடியாக மக்கள் தொடர்புள்ள உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துகளைத் தந்திருக்கின்றனர்.

அதுமட்டுமல்ல, ஊராட்சி மன்ற அமைப்புகளில் அதிகமாகப் பிரதிநிதித்துவம் கொண்டிருப்பது அவர்கள்தான். அப்படி வருகிறபோது, ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய பெருந்தலைவர்கள் பல பேர் இந்த மன்றத்திலே வந்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஏன் மக்களோடு நேரடியாக ஜீவிதத் தொடர்புடைய பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள்கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இங்கே வருகை தந்திருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதைவிட மேலான கருத்துகள் இந்த மேலவைக்கு ஏன் வரப்போகிறது? ஆகையால்தான், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அந்த மேலவையைத் தேவையில்லை என்று சொல்கிறது.

அரசாங்கத்திலே நிதிப் பற்றாக்குறை, நாளுக்குநாள் தேவைகள் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகையால், 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த அவையிலே சொல்லாத கருத்துகளை, இந்த 63 பேர் சொல்லப்போகிறார்களா? அதற்கான புதிய சிந்தனை இந்தியாவிலிருந்து, வேறு நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யக்கூடிய சிந்தனையெல்லாம் வரப்போகிறதா? அப்படியல்ல. ஆகையால், நம்முடைய பேராசிரியர், மரியாதைக்குரிய இங்கேயிருக்கிற எஸ்.ஆர்.பி. போன்றவர்கள் எல்லாம் தலைசிறந்தவர்கள், நல்ல சட்ட நுணுக்கம் படித்தவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் சொல்கிற ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனையும், அறிவுரையும் நம் நாட்டு மக்களுக்குப் போதும். அந்த மேலவை தேவையில்லை என்பதைத்தான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறோம்.

நான் இன்னொன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மரியாதைக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள், தேவைப்பட்டால்—தியாக உணர்வுதான்—மேலவையைக் கொண்டுவந்து, அங்கே மேலவை உறுப்பினராக வந்து, அமைச்சராக வந்து, நாளைக்கு முதலமைச்சராக வந்தால், சட்டம் என்ன செய்ய முடியும்? ஒன்றும் செய்யாது? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதெல்லாம் தெரியும்; இவையெல்லாம் தெரியாமல் அல்ல. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) வரமுடியுமா? நாளைக்கு இதை ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்தி, இது சரியானது, நீதியானது,

[திரு. ஜி. பழனிசாமி] [2001 செப்டம்பர் 12]

இப்படி கொல்லைப்புறமாக வரலாம், என்று நினைத்தால், முதலமைச்சர் அதற்கு அனுமதி பெற்று அதை வாங்கிக்கொண்டு வந்து, அதிலே மெம்பராகி, நேரடியாக இங்கு வந்திருக்கலாம். ஆகவே மக்களை நேரடியாகச் சந்தித்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களுடைய ஆட்சி, மக்களுடைய ஜனநாயக ஆட்சி நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், கொல்லைப்புறமாக வரவேண்டிய தேவையில்லை என்பதற்காகத்தான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் இந்த உண்மையைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 5-10

இன்னொன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களுடைய கட்சிக் கருத்து, மேதகு ஆளுநரே இந்த நாட்டிற்குத் தேவையில்லை. ஏன் ஒரு கங்காணி, மத்திய அரசிலிருந்து ஒரு கங்காணி தேவையா நம்முடைய மாநிலத்திற்கு? மொழிவாரி மாநிலம் பிரிக்கப்பட்ட பின்னால் அது எதற்கு? சட்டபூர்வமான எங்களுடைய கட்சியினுடைய கொள்கைபூர்வமான கருத்து, கவர்னரே தேவை இல்லை என்பதுதான் ஆகவே சட்டபூர்வமாக நிறைவேற்றாத காரணத்தால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதை இன்றைக்குச் சொல்லவில்லை, ஒவ்வொரு சட்டமன்றக் கூட்டத்திலேயும் தொடர்ந்து நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில்தான் இங்கே நன்கு படித்தவர்கள், அறிஞர்கள், ஆற்றல்மிக்க அரசியல்வாதிகள், மக்களுக்குப் பணியாற்றக்கூடியவர்கள், தேசத் தொண்டு, சேவை மனப்பான்மையோடு இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்த அவைக்கு வந்திருக்கிற காரணத்தால் மேலவை தேவையில்லை என்ற தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்று அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைக்கு ஒரு விளக்கம் தர விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது முதன்முதலாக மேலவைகள் என்பவை இந்த நாட்டில் 1935 ஆம் ஆண்டு வந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதற்கு முன்பாகவே வெள்ளையர்கள் நம்மை ஆண்டபோது 1919 ஆம் ஆண்டு மாண்டேகு-செம்ஸ்போர்டு அரசியல் சீர்திருத்தக் குழு கொடுத்த அறிக்கை ஒன்றினால் மேலவைகள் உருவாகின என்பதுதான் உண்மை. அதன்

2001 செப்டம்பர் 12] [செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

பின்னர் 1935-ல் உருவான இந்திய அரசாங்கச் சட்டமும் இக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் இதற்கிடையில் இந்த அவையிலேயே 1932 ஆம் ஆண்டிலேயே மேலவை என்பது தேவையற்றது என்று ஒரு விவாதம் இங்கே நடைபெற்று, தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து மேலவை தேவையில்லை என்பதை 1932 ஆம் ஆண்டிலேயே இங்கே தீர்மானமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். வெள்ளையர்கள் நம்மை ஆண்டபோது ஜனநாயக ரீதியாகச் சட்டமன்றங்கள், சட்டப் பேரவைகள் ஏற்பட்டபோது அதற்குப் போட்டியாக அதற்கு மேலே ஓர் அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் மேலவைகளை உருவாக்கினார்கள் என்ற கருத்து அப்போதே நிலவியது. அப்போது Constitution-ஐ நமக்குக் கொடுத்த அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்கள் கூட உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த Second Chamber மேலவை என்பது ஒரு experimental measure பரீட்சார்த்தமாகத்தான் இதை அமைக்கின்ற ஒரு வழிமுறையைக் கொடுத்து இருக்கிறோம். இதை எப்போது தேவையில்லை என்று கருதினாலும் நீக்கிக்கொள்ளலாம் என்று டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்.

ஆகவே பெரியவர் லத்தீப் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இன்றைக்கு ஏன் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க முடியாத ஏதாவது ஓர் இரகசியம் இருக்கிறதா அதற்குப் பின்னால் என்னெல்லாம் கேட்டார். எந்த இரகசியமும் இல்லை, அவைக்குத் தெரிவிக்கக்கூடாத விவரம் எதுவும் இல்லை. மீண்டும் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று கேட்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வரும்போதெல்லாம் அந்த ஆட்சி கடைப்பிடிக்கின்ற காழ்ப்புணர்ச்சிக் கொள்கைதான் இதற்குக் காரணம் என்பதை இங்கே நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 5-15

ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ள சிந்தனையாளர்கள் அனைவருமே காலங்காலமாக, பல ஆண்டுகாலமாக மேலவைகள் தேவையில்லை என்ற கருத்தையே வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். 1986 ஆம் ஆண்டு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி. ஆர். அவர்கள் மேலவை தேவையில்லை என்று அதனைக் கலைக்கத் தீர்மானம்

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா] [2001 செப்டம்பர் 12]

கொண்டுவந்தார். நிறைவேற்றப்பட்டது. மேலவை கலைக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1989 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தது. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன செய்தாரோ, என்னென்ன திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தாரோ, எல்லாவற்றையும் புரட்சித் தலைவர் செய்தார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) புரட்சித் தலைவர் என்ன செய்திருந்தாலும் அதை மாற்றியமைத்துக் காட்ட வேண்டுமென்று ஏட்டிக்குப் போட்டி என்ற ரீதியில்தான் அன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மீண்டும் மேலவை வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை 1989-லே கொண்டுவந்தது. மறுபடியும் 1991 ஆம் ஆண்டு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தது. புரட்சித் தலைவர் என்ன சொல்கிறாரோ அதுதான் நமக்குத் தாரக மந்திரம், அதுதான் நமக்கு வேதம். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) புரட்சித் தலைவர் காட்டுகின்ற வழியில் நடைபோடுவதுதான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற மக்கள் இயக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதனால் மீண்டும் 1991-ல் இந்த மேலவை தேவையில்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, இந்த அவையில் நானே முன்மொழிந்து நிறைவேற்றச் செய்தேன். பின்னர் மீண்டும் 1996-ல் தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்தது. மீண்டும் ஏட்டிக்குப் போட்டி என்ற ரீதியில் (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) வெறும் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக நாம் செய்ததை மாற்றி அமைத்துக் காட்ட வேண்டும் என்ற ஒரே கண்முடித்தனமான கொள்கையினால் மீண்டும் மேலவை வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். மேலவை நிச்சயமாகத் தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவையில்லை என்று (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உறுதியாக நம்புவதால்தான் மீண்டும் இந்தத் தீர்மானத்தை, மேலவை தேவையில்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதற்குப் பின்னால், எந்த மர்மமும் இல்லை; எந்த ஒளிவு மறைவும் இல்லை; எந்த ஓர் இரகசியமும் இல்லை என்பதை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மூதறிஞர்கள், சான்றோர்கள், படித்தவர்கள் எல்லாம் இடம் பெறுகின்ற ஓர் அவை மேலவை என்று சொன்னார்கள். 1991-ல் பேசுகின்றபோதே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். மேலவை என்பது, மேல்தட்டு மக்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட ஓர் அவை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

2001 செப்டம்பர் 12] [செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

தட்டும் ஒலி) அதனால்தான் அது மேலவை என்று அழைக்கப்பட்டது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால் ஜனநாயக ரீதியாகச் செயல்படுகின்ற இந்தப் பேரவையில், இன்றைக்கு அடித்தட்டு மக்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. பழனிசாமி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல், மகளிர் வந்திருக்கிறார்கள்; பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்; ஒன்றியச் செயலாளர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்; நெசவாளர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்; விவசாயிகள் வந்திருக்கிறார்கள்; அறிஞர்களுக்கும் இங்கே பஞ்சம் இல்லை. பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்; எஸ். ஆர். பி. அவர்கள் இருக்கிறார்கள்; மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்; இங்கே டாக்டர் குமாரதாஸ் இருக்கிறார்கள். மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள், வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள், பொறியாளர்கள் இருக்கிறார்கள், பேராசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) படித்தவர்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும் இங்கே என்ன பஞ்சம்? அதனால், ஜனநாயகத்தை முழுமையாகச் சித்தரிக்கின்ற, பிரதிபலிக்கின்ற அவை இந்தப் பேரவைதான். இந்தப் பேரவையே போதும் என்பதுதான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதனால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேராசிரியர் அவர்களே, நீங்கள் இப்போதே பேசி நிறைவுபடுத்திவிட வேண்டாம். நீங்களும் பேசி, அவர்களும் பேசி, இன்னும் பேச வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

***பேராசிரியர் க. அன்பழகன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நின்றுகொண்டு பேசுகிற இந்தப் பகுதியிலிருந்து நான் காணக்கூடியவர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோ அல்லது முன்னவர் அவர்களோ எழுந்து நின்று பேசினால் அவர்கள் காணக்கூடிய காட்சி, எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அதுபோல, இயற்கையிலேயே சில சூழ்நிலைகள்

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

காரணமாக மாறுபட்ட எண்ணங்கள் வளர்வதற்கான வாய்ப்பும், நிலைமையும் தொடர்ந்து வளர்கிற ஒரு நாட்டில்தான் நாம் குடியிருக்கிறோம். மிகப்பெரிய தேசிய இயக்கமான காங்கிரஸ் கட்சியிலேகூட அந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தால், இதை நான் இயற்கைக்கு மாறானது என்று கருதவில்லை. ஆனால் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகத்தான் மேலவை குறித்து மாற்றி, மாற்றி, தீர்மானம் போடுகிறோம் என்றால், அது இரண்டு பேருக்குமே பொருந்தும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு காழ்ப்புணர்ச்சி, அதனால் எம்.ஜி.ஆர். செய்ததை நாங்கள் மாற்றினோம் என்று சொன்னால், எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைப் பின்பற்றுகிற பெருமக்களுக்கு இன்னொரு வகைக் காழ்ப்புணர்ச்சி, நாங்கள் போட்டதை மாற்றுகிறார்கள் என்று ஆகாதா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே எந்தக் கட்சி ஆளுங்கட்சியாக வருகிறதோ, அந்தக் கட்சி கொண்டுவருகிற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இன்னும் மற்றவற்றைப்பற்றிக்கூட என்னுடைய எண்ணங்களை நான் வெளியிடுவதற்கு இறுதியிலே வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், நான் அவையினுடைய நேரத்தை இப்போது எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. மணி.

***திரு. டி. மணி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சபை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மேலவை தேவையில்லை என்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துகளை மட்டும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1996-ல் அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி இருந்த காலத்தில் மேலவை வேண்டும் என்று தீர்மானம் இந்த அவையில் எந்தபோது, அந்த 234 பேரில் ஒருவனாக நின்று அந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்க வேண்டியவனாக, நான் கையை உயர்த்துகின்றபோது, என்னுடைய கை மட்டும்தான் தெரிந்தது. என்னுடைய கட்சி, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அப்படி எனக்கொரு ஆணையிட்டது. நான் கேட்டேன், நான் ஒருவன்தானே இருக்கின்றேன், எதைச் செய்வது என்று. அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒருவனாக இருந்தாலும் சரி, இரண்டு பேராக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய முடிவை கட்சியினுடைய முடிவை, என்ன நேர்ந்தாலும் சரி, அதை எதிர்க்க வேண்டுமென்று நம் முடிவைச் சொல்லியிருக்கின்றோம். அந்த வகையிலே எனக்குக்

2001 செப்டம்பர் 12]

[திரு. டி. மணி]

கட்டளையிட்டார்கள். நான் ஒருவனாக நின்று, அந்தத் தீர்மானத்தை அன்றைக்கு எதிர்த்தேன். அதனுடைய விளைவுகள் பலவற்றை நான் அந்த காலகட்டத்திலே சந்திக்க வேண்டியிருந்தது என்பதைச் சற்று வேதனையோடு நான் உணருகின்றேன்.

பிற்பகல் 5-20

இந்த மேலவையினுடைய இரண்டு முக்கியமான அம்சங்களை எனக்கு முன்னாலே பேசிச் சென்ற தலைவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். எனவே அதற்குள்ளே நான் பார்ப்பது இதிலே வருகின்ற பொருளாதாரம்தான். ஏனென்றால் நம்முடைய நாட்டினுடைய, தமிழ்நாட்டினுடைய பொருளாதார நிலை, எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதெல்லாம் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கை வருகின்றபோது, மிகத் தேவையான பல்வேறு காரியங்கள் கூட நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவற்றைச் சற்று காலம் தாண்டி அல்லது நம்முடைய நிதிநிலை சற்று உயர்ந்ததற்குப் பின்னால் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று சொல்கிற ஒரு நிலையை நாம் பார்க்கின்றோம். எனவேதான் இந்த மேலவை என்று அதற்கு ஒரு தேவையில்லாத செலவினத்தை அது ஐந்தாண்டுகாலம் தொடருகின்றபோது எத்தனை கோடி நாம் செலவழிக்க வேண்டி வரும்? எனவேதான் அந்த அடிப்படையிலே முதற்கட்டமாக இந்தப் பொருளாதாரச் சிக்கலில் நாம் இருக்கின்ற நேரத்தில் மேலவை என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதற்கு அதிகப்படியான பணத்தைச் செலவு செய்யக்கூடாது என்ற கருத்துடையவன் நான். அது ஒன்றுதான் மேலவையினாலே, ஏனென்றால், அதற்கு ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு, அந்த மேலவை இன்னொரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து அந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை. வரவும் செய்யாது. நாம் எடுக்கின்ற முடிவினைத்தான் அந்த மேலவையிலே வருகின்றவர்கள் விவாதிக்கிறார்கள், கருத்துகளைப் பரிமாறுகின்றார்கள். நமக்கு, இந்த அவைக்கு, அதனாலே என்ன பயன் என்பதெல்லாம் கடந்த கால அனுபவங்களை நாம் உள்ளிட்டுப் பார்க்கிறபோது மிகத் தெளிவாகத் தெரியும், அதனாலே எந்த அளவிற்குப் பயன் இருந்தது என்பதெல்லாம்.

இன்னொன்று, நான் 1980-லே இந்த அவையிலே முதல் முறையாக வருகின்றபோது அதற்கு முன்னால் இருந்த அரசியல் சூழ்நிலையில், என்னுடைய பகுதிக்கு அடுத்த கேரள மாநிலத்திலே இந்த மேலவை சம்பந்தமாக விவாதம் வருகிறபோது அல்லது பல்வேறு தேர்ந்தெடுக்கப்படாத அமைப்புகள் உருவாகின்றபோது அங்கே

[திரு. டி. மணி] [2001 செப்டம்பர் 12]

கருத்தைச் சொல்வார்கள். தேர்தல் நேரத்திலே எல்லோரும் வெற்றி பெற முடியாது. அதன் காரணமாக அந்தக் கட்சிக்குள்ளே சில முரண்பாடுகள் ஏற்படும். அந்த முரண்பாடுகளைக் களைவதற்காக அந்த காலகட்டத்திலே அங்கெல்லாம் அதிலேயிருக்கிற சிலரை அப்படிப்பட்ட அமைப்புகளில் உருவாக்குவது வழக்கம். அதைப்போன்றுதான் நம்முடைய மேலவை என்று சொன்னால், யார் எங்கே மறைத்தாலும் எனக்குத் தெரிந்தவரையிலே இப்படிப்பட்ட ஓர் அமைப்பிலேதான் இவர்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வது என்ற ஒரு முறைதான் கடந்த காலகட்டத்திலே நடந்திருக்கிறது என்பதுதான் இதனுடைய உண்மை.

அதற்கு மேலே வருகிறபோது மிகப் பெரிய அறிஞர்கள், மேதைகள், வல்லுநர்கள் அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை எல்லாம் நாம் பெற வேண்டும் என்று ஒரு கருத்து பொதுவாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் அவர்களுடைய கருத்துகளையெல்லாம், இன்னொரு வகையிலே அப்படி இருக்குமேயானால் பல்வேறு அமைப்புகளின் மூலமாக அந்த மேதைகளினுடைய, அறிவாளிகளுடைய, வல்லுநர்களுடைய கருத்துகளை எல்லாம் நாம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அதனாலே ஒரு மேலவையின் மூலமாகத்தான் அந்தக் கருத்துகளைப் பெற வேண்டும் என்று சொல்வதிலே நியாயம் இருக்காது. அதற்கு மேலே இன்னும் சொல்லப்போனால், எனக்கு முன்னாலே பேசிய பேரவையினுடைய உறுப்பினர் தோழர் பழனிசாமி அவர்கள் சொல்கிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார். இங்கே வழக்கறிஞர்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. டாக்டர்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. பேராசிரியர்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. பஞ்சாயத்தினுடைய தலைவர்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. எல்லாம் அடித்தட்டிலிருந்து வந்திருக்கின்றவர்களும், அதற்கு மேலே மேல்தட்டிலிருந்து வந்திருக்கின்ற அறிவாளிகளும், அறிஞர்களும் விவரங்களைத் தெரிந்தவர்களும்தான் இந்த அவையிலே அமர்ந்திருக்கின்றோம். ஆகவே இதற்கு மேலே நமக்கு ஏதாவது ஆலோசனை, இந்த அவைக்கு ஆலோசனை சொல்ல வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இருக்குமேயானால் அதற்கு எத்தனையோ வழிமுறைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அந்த வகையிலே அந்த வழிமுறைகளைக் கையாளுவதல்லாமல் குறுக்கு வழியிலே இந்தக் காரியங்களைச் செய்வது நியாயமாக இருக்காது. அந்த அடிப்படையிலே மேலவை வேண்டாம் என்று அன்றையதினம் ஒருவனாக நின்று நான் அதை எதிர்த்த நேரத்தில், இன்றையதினம் மிகப் பெரிய Majority-யிலே (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இன்று நாம் அதை நிராகரிக்கின்ற ஒரு தன்மையைப் பார்க்கிறபோது அதிலே

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. டி. மணி]

நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே மேலவை தேவையில்லை என்ற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்தை வலியுறுத்தி அமைகின்றேன்.

பிற்பகல் 5-25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி டி. யசோதா.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1986 ஆம் வருடம் புரட்சித் தலைவர் முதல்வராக அங்கே வீற்றிருக்கிற நேரத்திலே பிரதான எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவராக இங்கே நான் இருக்கின்றபோதுதான் மத்தியிலே எங்களுடைய அருமைத் தலைவர் ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் இந்த நாட்டின் பிரதமராக இருக்கின்ற நேரத்திலேதான் தமிழகத்தினுடைய மேலவை கலைக்கப்பட்டது என்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்த மேலவைக்கு எனக்கு முன்னாலே பேசிய இம்மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள், எல்லாப் பிரதிநிதிகளும் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஆனாலும்கூட அங்கே பிரபுக்கள் சபை போல ஒரு சபையில் பிரதிநிதிகள் இருந்துகொண்டு இங்கே நிறைவேற்றுகின்ற தீர்மானங்களை, அங்கே அலசிப் பார்த்து ஆய்வு செய்யக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் மக்களை நேரடியாகச் சந்திக்க முடியாமல், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் என்ற பெயரிலே ஆசிரியர்களாகவும், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்களாகவும், அனுபவத்திலேயும், வயதிலேயும் முதிர்ந்தவர்களாகவும் அன்றைக்கு மேல் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். இப்போது எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இங்கே முதிர்ச்சியும் இருக்கிறது, அனுபவமும் இருக்கிறது, பலதரப்பட்ட பிரிவுகளுடைய பிரதிநிதிகளாக இங்கே மாமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிற அதேநேரத்திலே, நம்முடைய நிதி நிலைமை பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. பொருளாதாரச் சிக்கல் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு காலக் கட்டத்திலே அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அந்த மேலவையிலே இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அது குறைந்து, குறைந்து கடைசியிலே முழுக்க, முழுக்க அரசியல்வாதிகளாகவே அங்கே அந்தப் பிரபுக்கள் சபை என்று சொல்லக்கூடிய மேலவையிலே இடம்பெறக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்ட காரணத்தினால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அன்றையதினம் அந்த மேலவை தேவையில்லை என்று நினைத்தார்கள். அதன் காரணமாக அன்றைக்கு அது

[திருமதி டி. யசோதா] [2001 செப்டம்பர் 12]

கலைக்கப்பட்டது. ஆனால் எனக்கு முன்னாலே பேசிய பாரதிய ஜனதா கட்சியினுடைய சட்டமன்றத் தலைவர், முழுக்க, முழுக்க மேலவை வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரர்கள் சட்டமன்றத்திலே 1996-லே தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மத்தியிலே உங்களுடைய அரசாங்கம் தானே இருந்தது. இருக்கிறது. இதுவரையிலும் இதுபற்றி ஒரு பெருமூச்சுக் கட விடாமல் இருக்கிற ஒரு மத்திய அரசாங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), இங்கே அந்த மேலவை இருக்க வேண்டும் என்று அங்கே ஒரு நிலை, இங்கே ஒரு நிலை என்று இருப்பதைத் தயவுசெய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருத்திலேகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு எங்களைப் பொறுத்தமட்டிலும் இந்தத் தீர்மானத்திலே உங்களோடு சம்பந்தப்படுத்திக்கொள்ள இயலவில்லை என்பதைத் கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி யசோதா, கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டால் பரவாயில்லை.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய நிலை என்ன? ஆதரிக்கிறதா, ஆதரிக்கவில்லையா என்று சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

பிற்பகல் 5-30

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பிலே மாண்புமிகு பேரவையினுடைய முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த அந்தத் தீர்மானத்தினின்று பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே கருத்துகளைக் கூறிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இன்றைய நிலையைப் பொறுத்தவரையிலே, தமிழகத்திற்கு ஆரம்ப காலத்திலிருந்து சட்டமன்றப் பேரவை என்றும், சட்டமன்ற மேலவை என்றும் இரண்டு அமைப்புகள் இங்கே இயங்கி வந்ததை நாம் எல்லோரும் கண்ணுற்றும், கேள்வியுற்றும் இருக்கிறோம். அதேநேரத்திலே இங்கே பேசுகின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்கள் எல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். 234 ப்ளஸ் 1 என்று சொல்லக்கூடிய இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களிலே ஆசிரியர் பெருமக்கள் இருக்கிறார்கள், மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள், வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட, சில நேரங்களில், சில நேர்வுகளிலே அரசியல் கட்சிகளின் சார்பிலே தேர்தல் என்பது

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. ஜி.கே. மணி]

வாய்ப்பு இல்லாமல் போகக்கூடிய காலகட்டத்தையெல்லாம் நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை, சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையைக் கருதி தேர்தலுடைய வாய்ப்புகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் கடந்தகால வரலாறு கூறுகிறது. ஆகவே எப்படியிருந்தாலும்கூட அலசி ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற நேரத்திலே, அரசுத் தரப்பிலே அன்றைய நேரத்திலே மேலவை வேண்டாம் என்று சொன்னதற்குக் காரணமாக செலவினங்களைப் பிரதானப்படுத்திச் சொல்லியிருப்பதை நாம் உற்று நோக்குகிறோம். ஆகவே செலவினங்கள் என்பது சட்டமன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய நிலையிலே அதிக செலவு ஏற்படுகிறதே தவிர, சட்டமன்ற மேலவைக்கு செலவினங்களே அதிகமில்லை. நிர்வாகச் செலவு, நடைமுறைச் செலவினங்கள் இருக்கலாமே தவிர, பேரவைக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவினங்கள் அங்கேயில்லை. ஆகவே குறைந்த செலவினங்கள் ஏற்படக்கூடியதுதான் மேலவை. இப்படி சட்டமன்றத்திலே அன்றைய சூழ்நிலையைக் கருத்தில்கொண்டு காலத்திற்கேற்ப, சில நேரங்களிலே, சில இடங்களில், சில நிகழ்வுகளிலே அவசர அவசரமாக மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்ற நிலைகளை எல்லாம் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அப்படி அவசரமாக நிறைவேற்றப்படக்கூடிய அந்த மசோதாக்களை, சட்டமன்ற மேலவைக்கு அனுப்புகின்ற நேரத்திலே இந்தத் தீர்மானங்கள் என்பது ஏற்படையதாக இருக்கிறதா அல்லது நிராகரிக்கப்பட வேண்டியதா என்ற நிலைகளையெல்லாம் மேலவையிலே அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவு எடுக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல அமைப்பாக மேலவை இருந்து வந்துகொண்டிருப்பதை எல்லாம் நாம் உணர்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே ஒரு நல்ல ஜனநாயக முறையாக மேலவையும் இயங்கி வந்ததை வரலாறு கூறுகிறது.

நம்முடைய இந்தியத் திருநாட்டிலேகூட, நாடாளுமன்றத்திலே மக்களவை என்றும் மாநிலங்களவை என்றும் இரண்டு அவைகள் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட நாடாளுமன்ற மாநிலங்களவையிலே பணியாற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்படி இந்திய அளவிலே மிகப் பெரிய தலைவர்கள், தமிழக அளவிலே சட்டமன்றத்திலே மேலவையிலே மிகப் பெரிய அறிஞர் பெருமக்கள் எல்லாம் இங்கே சாதனை படைத்த வரலாற்றை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, அந்த வகையிலும் பார்க்கின்ற நேரத்திலே சட்டமன்றப் பேரவையிலே எந்தத் தரப்பிலேயிருந்து யாராவது விடுபட்டிருந்தாலும்கூட, இங்கே

[திரு. ஜி.கே. மணி] [2001 செப்டம்பர் 12]

முன்னாலே சொன்னார்கள், ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கு, மருத்துவர்களுக்கு, வழக்கறிஞர்களுக்கு, மற்றவர்களுக்கெல்லாம் குறைவே இல்லையென்று எல்லாம் சொன்னார்கள். ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அப்படி எந்த அரசியல் கட்சிகளிலே...

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி அவர்கள் பேசும்போது பாராளுமன்றத்திலே மக்களவையும் மேலவையும் பற்றிச் சொல்லி வருகின்றார்கள். அங்கிருப்பது மக்களவை என்று இருந்தாலும் அது மேலவை கிடையாது. அது மாநிலங்களுடைய அவை. மாநிலங்களுக்குச் சரியாக ஒரு முக்கியத்துவம் தருவதற்காக நம்முடைய Federal set-up-ல் ஒரு Majority என்ற முறையில் மக்களவையில் எதுவும் முடிவு எடுத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக, மாநிலங்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் அந்த அவை இருக்கிறதேயொழிய, எதையும் அலசி ஆராய்வதற்காகக் கிடையாது. ஆகவேதான் அது மாநிலங்கள் அவையே தவிர அது மேலவை இல்லை என்பதை உறுப்பினருக்குப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த மாநிலங்களவையிலே இதெல்லாம் ஆராயப்படுகிறது. ஆராயாமல் இல்லை. ஆகவே, அந்த வகையிலே இன்றைய சூழ்நிலையிலே ஆசிரியர் பெருமக்கள், மருத்துவர்கள்...

திரு. துரைமுருகன்: மாநிலங்களவை என்று கிடையாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: It is Rajya Sabha, it is not Upper House, that is the difference.

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: இது கவுன்சில்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: கவுன்சில் என்றால்கூட ஆசிரியர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள், மற்றவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள். அதனுடைய முறையே வேறு 1/3, 1/3 என்று வருகிறது. இது முக்கியமாக நம்முடைய States' representation-க்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ராஜ்யசபா என்பது பெயருக்குத்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எல்லோரும் சேர்ந்து பேரவைத் தலைவரை அநாதையாக விட்டுவிட்டீர்கள்

2001 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: அதற்குத்தான் அது தரப்பட்டதேயொழிய, இங்கே கூட நாம் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவது நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய உரிமையைக் காப்பதற்காகத்தான் அங்கே அனுப்புகிறோமேயொழிய, ஏதோ அங்கே அலசி ஆராய்வதற்காகக் கிடையாது என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: Territorial representation டெல்லியில் இருக்கிறது. இங்கே இருப்பது Functional representation, தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள், ஆசிரியர்கள், வழக்கறிஞர்கள் அந்தமாதிரி இருப்பவர்கள் இருப்பது.

பிற்பகல் 5-35

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: ராஜ்யசபாவிலே, முதலமைச்சர் முன்பு இருந்தார் என்று குறிப்பிட்டு, ஏதோ இங்கு இல்லை என்பதற்காக அங்கு போனது மாதிரி பொருள்பட உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி அவர்கள் சொன்னதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், மேலவை என்பது ஏதோ அறிஞர்களுக்கும், பதவி கிடைக்காதவர்களுக்கும் ஒரு வாய்ப்பு என்பது போலவும், அங்கு இருப்பவர்கள் எல்லாவற்றையும் அலசி ஆராய்வதைப்போலவும், நாம் இங்கு என்னவோ அவசரப்பட்டு முடிவு எடுப்பது போலவும், அங்கு இருப்பவர்கள்தான் இரவெல்லாம் மெதுவாக உட்கார்ந்துகொண்டு பேசிக்கொண்டிருப்பது போன்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதை வைத்து நான் சொல்கிறேன், அப்படிச் கிடையாது. மாநிலங்களுவை என்பது ஏதோ மாநிலங்களுடைய உரிமையைப் காப்பாற்றுவதற்காக உள்ள அவையே தவிர, இந்த Bill போன்றவற்றை வேண்டுமென்றே தாமதப்படுத்துவதற்காகக் கிடையாது.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையிலே தேர்தலிலே போட்டியிட்டு, செலவினங்களைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்கள், சான்றோர்கள், மூத்த அனுபவம் மிக்கவர்கள் எல்லாம், நேரடியாகத் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு வருவதற்கும் சற்று சங்கடங்கள் இருக்கின்ற நேரத்திலே, அப்படிப்பட்ட அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள், ஆக்கபூர்வமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்றுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கக்கூடிய அவையாகவும், இந்த அவை அலங்கரிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சமுதாயத்திலே முக்கிய அங்கங்களாக இருக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய வல்லுநர்கள், அறிஞர் பெருமக்கள், தொழிற்சங்கவாதிகள், சான்றோர்கள்,

[திரு. ஜி.கே. மணி] [2001 செப்டம்பர் 12]

மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், ஆசிரியர் பெருமக்கள், இப்படி இன்னும் பல்வேறு தரப்புகளிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கெல்லாம் உரிய பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கக்கூடிய ஓர் அமைப்பாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் சட்டமன்றத்திலே பேரவையிலே பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளிலே, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று நாம் நினைத்து செயலாற்றினாலும்கூட, சில நேரங்களில் நான் முன்பே சொன்னமாதிரி அரசியல் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, அப்படிப்பட்டவர்கள் வெற்றி வாய்ப்பை இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள் எல்லாம் நிகழ்கிறது என்பதை நாம் வரலாற்றிலே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அந்த வகையிலே மிக முக்கியமான அம்சமாக இருக்கக்கூடியது மேலவை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் நடைமுறையில் செலவினங்களைக் குறைக்கக்கூடிய வகையிலேயும் அதே நேரத்தில் தேர்தலில் செலவினங்கள் இல்லாமல், வாய்ப்புகள் தரப்படாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும்கூட, மிக முக்கியமானவர்களுக்கு, அனுபவம் வாய்ந்தவர்களுக்கு, ஆக்கபூர்வமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்றக்கூடியவர்களுக்கு, இடம்பெறும் ஒரு நல்ல அமைப்பாக இருக்கின்ற காரணத்தாலேதான் அந்த அமைப்பு சட்டமன்ற மேலவை தேவை என்பதை மீண்டும், மீண்டும் நான் இங்கே வலியுறுத்திச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே மேற்கூறிய இதுபோன்ற பல்வேறு உதாரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கலாம். காலத்தினுடைய அருமை கருதி, பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே, நம்முடைய சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்கு. பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திற்கு, மேலவையில் நல்ல அனுபவமும், ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையும் கொண்ட சீரிய சான்றோர் பெருமக்களை உள்ளடக்கிய அந்த மேலவை தமிழகத்திற்குத் தேவை என்பதை இந்த நேரத்திலே பாட்டாளி மக்கள் கட்சி மீண்டும், மீண்டும் வலியுறுத்தி, மேலவை மீண்டும் கொண்டு வரப்படவேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்தைச் சொல்லி, இப்போது மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தை வன்மையாகக் கண்டித்து, எதிர்த்து, பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே மீண்டும் ஒரு முறை கண்டித்து அமர்கிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் என்னுடைய முடிவு என்ன என்று கேட்டார்கள். நான் தான் முதலிலேயே,

2001 செப்டம்பர் 12] [திருமதி டி. யசோதா]

முன்னுரையிலேயே சொன்னேன், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காலத்திலே, எங்களுடைய தலைவர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இருக்கின்றபோதுதான், இந்த மேலவை கலைக்கப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இந்த மேலவை இங்கே தேவையில்லை என்று சொன்னேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதை அப்போதே சொல்லியிருந்தால், திரு. பழனிசாமியும் சேர்ந்து கைதட்டியிருப்பார். முடிக்கிறபோது, கொஞ்சம் குழப்பிவிட்டீர்கள். மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள்.

***திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 26-7-1996 ஆம் நாளன்று இப்பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை இந்த அவை நீக்கிக்கொள்கிறது என்ற தீர்மானத்தை, மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் சார்பில், அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள், அவர்களுடைய கருத்துகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலர் பேசியது புரியவில்லை எனக் கேள்விகளைக் கேட்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டாலும்கூட, ஓரளவுக்கு யாருடைய நிலை என்ன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த மேலவை என்று சொன்னாலே, மேலவை என்று இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரை நிச்சயமாக இது மேலவை தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) Legislative Council தான், but it is known as the House of elders. In the same way Rajya Sabha is also known as the House of elders. மேலவைதான். அறிவுஜீவிகள், அறிவாளிகள், பரந்த அனுபவம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் இருந்து விவாதிக்கின்ற அவையாக அந்த அவை இருந்து வருகிறது.

பிற்பகல் 5-40

ஆனால் நமக்கு இருக்கிற சங்கடம் என்ன என்று சொன்னால், இந்த அவை, மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி ஐந்து முறை விவாதித்திருக்கிறது. 1986 ஆம் ஆண்டு M.G.R. அவர்கள் முதல்வராக இருந்த நேரத்தில் மேலவை வேண்டாம் என்று இந்த அவை தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. 1989 ஆம் ஆண்டு, முதலமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுபோல், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தவுடனே மேலவை வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து,

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2001 செப்டம்பர் 12 மீண்டும் 1991-லே அ.இ.அ.தி.மு.க. வந்தவுடனே அந்தத் தீர்மானத்தை நீக்கி, மேலவை வேண்டாம் என்று இந்தப் பேரவை முடிவு செய்தது. மீண்டும், 26-7-1996-லே மேலவை வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை இந்த அவை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இப்போது ஐந்தாவது முறையாக, இந்த மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்கிற விவாதம் இந்த அவையிலே வருகிறது. இது ஆண்டிற்கு ஒரு முறை நடக்கிற சடங்கைப் போல்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற வரலாற்றைப் பார்த்தால், 1932-லேயே ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: அது வேறு. இந்த அவையிலே இல்லை. அன்றைக்கு இருந்த அவை, இந்த மாதிரி அவை அல்ல. அது வேறு. அன்றைக்கு இந்த அவை கிடையாது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அவை இல்லை. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அவை என்பது 1952-க்குப் பின்னாலே வந்த அவைதான், இந்த அவை, அதுதான் கணக்கே தவிர, அதற்கு முன்பு இருந்த bicameral legislature என்பது அது Legislative Council ஆக இருந்த அது அல்ல; நீங்கள் இப்போது உட்காருந்திருக்கிற ஆசனமே Legislative Council சேர்மனுக்குக் கொடுத்ததுதான் பின்னாலே ஸ்பீக்கருக்கு வந்தது. அதனாலே அது அல்ல பிரச்சினை. நான் சொன்னது, ஐந்து முறை தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதைத்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். அதனுடைய விளைவு, அது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஒரு விளையாட்டைப்பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். டேபிள் டென்னிஸ் என்று சொல்வார்கள்; இப்போதுதான், டேபிள் டென்னிஸ் என்று பெயர். முன்பு எல்லாம், ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, 'பிங்-பாங்' என்று சொல்வார்கள். ஒரு பந்தை அந்தப் பக்கம் தள்ளிவிட்டால், அந்த டேபிளிலே அது வந்தது என்றால், அந்தப் பக்கத்திலேயிருந்து இந்தப் பக்கம் தள்ளிவிடுவார்கள். திரும்ப இந்தப் பக்கத்திலேயிருந்து அந்தப் பக்கம் தள்ளிவிடுவார்கள். இப்படி 'பிங் - பாங்' விளையாடுவார்கள். 'டிங் - டாங்' மாதிரி, 'பிங் - பாங்' விளையாடிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். அந்த 'பிங் - பாங்'-கிலே என்ன என்றால், இப்போதெல்லாம் அந்த ஆட்டத்திலே டேபிள் டென்னிஸ்-லே பெரும்பாலும் ஒரு ஆட்டத்திற்கு காலக்கெடு உண்டு. Best of 3 games, Best of 5 games 3 ஆட்டங்கள்; 5 ஆட்டங்கள் என்று. 5 ஆட்டமாக இருந்தாலும், 3 ஆட்டமாக இருந்தாலும் ஒரு ஆட்டம்

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

எவ்வளவு நேரத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும் என்று கணக்கு இருக்கிறது. ஏன் என்று சொன்னால், 'பிங் - பாங்' விளையாட்டை மெதுவாக விளையாடிக்கொண்டேயிருந்தால், மணிக்கணக்கிலே கூட விளையாடலாம். ஆனாலும், ஒவ்வொரு ஆட்டமும்-game-20 நிமிடம்தான். அன்றைக்கு எல்லாம் அதிகமாக விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற அந்தக் காலத்திலே, 12 நிமிடம், 14 நிமிடம் அதுவும் வேகமாக முடிக்கிற ஆட்டமாக இருந்தாலும், 8 நிமிடத்திலே முடித்துவிடுவார்கள்.

முன்பு, நம்முடைய மாநிலத்திலே இரண்டு விளையாட்டு வீரர்கள்; டேபிள் டென்னிஸ் வீரர்கள் இரண்டு பேர் இருந்தார்கள். அதிலே ஒருவர் இந்தியாவினுடைய நம்பர் 1 சேம்பியனாக இருந்தவர். சேம்பியன் ஆப் இந்தியா; இந்தியாவினுடைய நம்பர் 1 ஆட்டக்காரராக இருந்தவர். திரு. திருவேங்கடம் என்று பெயர். இன்னொருவர் ஹரிஹர சாஸ்திரி என்று இருந்தார். அவர்கள் He was not only a Table Tennis player but also a cricket player. He has represented the University and he has represented the State in both Table Tennis as well as Cricket. இந்த இரண்டு பேரும் ஆடுகிறார்கள் என்று சொன்னாலே, முதலிலேயே ஸ்டாப் வாட்சைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிடுவார்கள். ஏன் என்று சொன்னால், அவர்கள் எவ்வளவு நேரத்தில் ஒரு ஆட்டத்தை முடிப்பார்கள் என்பது யாருக்குமே தெரியாது. 20 நிமிடம் கழிந்ததற்குப் பிறகு பார்த்தீர்கள் என்றால் கேம்ஸ்கோர் என்னவாக இருக்கும் என்றால் 10-4, 21 யாருமே அடித்திருக்க மாட்டார்கள். 21 பாயின்ட் எடுத்தால்தான் வெற்றி பெற முடியும். ஆனால் 21 யாருமே நெருங்கியிருக்கமாட்டார்கள். 9-3, 10-4, அதிகபட்சமாகப் போனால், 14-7 இப்படித்தான் இருக்கும். ஆக, அந்த நேரத்திலே 20 நிமிடம் முடிந்தவுடனே யாருக்கு அதிக பாயின்ட் இருக்கிறதோ, அவர்கள் அந்த ஆட்டத்தில் ஜெயித்ததாகக் கணக்கு வைத்து விடுவார்கள். ஆகவே அந்த 'பிங் - பாங்' மாதிரி இது ஐந்து முறை நடந்துகொண்டே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு S.R.B. அவர்கள் 'பிங் - பாங்' விளையாட்டைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மேலவை வேண்டும். வேண்டாம் என்ற தீர்மானங்களை, 'பிங் - பாங்' விளையாட்டிற்கு அவர் ஒப்பிட்டார்.

1986-ல் முதன்முதலாக அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசு இந்த மேலவை வேண்டாம் என்று, 'பிங்' என்று அந்தப் பக்கம் பந்தை அடித்தது.

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா] [2001 செப்டம்பர் 12]

1989-ல் தி.மு.க. ஆட்சி மேலவை வேண்டும் என்று, 'பாங்' என்றும் மீண்டும் இந்தப் பக்கம் பந்தை அடித்தது.

1991-ல் மீண்டும் அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சி வந்து, இந்த மேலவை வேண்டாம் என்று மறுபடியும், 'பிங்' என்று, பந்தை அந்தப் பக்கம் அடித்தது.

1996-ல் மீண்டும் தி.மு.க. ஆட்சி வந்து, மறுபடியும் 'பாங்' என்று, அதே பந்தை இந்தப் பக்கம் அடித்தது.

இப்போது, 2001 ஆம் ஆண்டில் மேலவை வேண்டாம் என்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 'பிங்' என்று, மீண்டும் இந்தப் பந்தை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அடித்து, மீண்டும் தி.மு.க. தரப்பிலிருந்து 'பாங்' என்று அடிக்கும் வாய்ப்பை அவர்களுக்குத் தரப்போவதில்லை; மக்கள் தரமாட்டார்கள் என்பதை உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)

பிற்பகல் 5-15

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் எதைச் சொல்ல வந்தேன் என்று சொன்னால், இதிலே முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் 5 முறையிலே இரண்டு முறை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. முதல்முறை 1986 ஆம் ஆண்டு இந்த அவையிலே தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள், மேலவை கூடாது என்று M.G.R. அவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள். அந்த ஆண்டே மேலவை போய்விட்டது. இங்கே மேலவையே கிடையாது. கவுன்சில் இல்லை. 1989-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. 2 ஆண்டுகள்தான் ஆட்சி நீடித்தது. அந்த இரண்டாண்டுகளிலே விரும்பியிருந்தால், அவர்கள் நினைத்திருந்தால் நிச்சயமாக மேலவையைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். 1996-லே திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் மீண்டும் இந்த அவையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. 5 ஆண்டுகாலம் என்பது சாதாரணமான காலமல்ல. 5 ஆண்டு காலம்தான் ஓர் அவைக்கு வாழ்வே. இந்த அவையினுடைய வாழ்வு எவ்வளவு என்றால் 5 வருடங்கள்தான். இந்த 5 ஆண்டுகாலத்திலே உங்களாலே பாராளுமன்றத்திலே அதற்கு ஒப்புதல்பெற முடியவில்லையா? இதய சுத்தியோடு ஏதாவது முயற்சி

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

எடுத்திருக்கிறீர்களா என்பதை உள்ளபடியே நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் இங்கே மட்டும் ஆட்சியிலே இல்லை. மத்தியிலேயும் ஐக்கிய முன்னணியினுடைய அமைச்சரவையிலும் 21 மாத காலம், 22 மாத காலம் அமைச்சர்களாக இருந்திருக்கிறீர்கள். அந்த ஆட்சியிலேயும் அங்கம் வகித்திருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு மீண்டும் 13 மாத காலத்திற்குப் பிறகு தேசிய ஜனநாயக அணியிலே சேர்ந்து சிலகாலம் வெளியிலேயிருந்து ஆதரித்தீர்கள். பிறகு இரண்டு ஆண்டுகாலத்திற்கும் மேலாக 2 ½ ஆண்டு காலமாக நீங்கள் இப்போது அமைச்சர்களாக அங்கே இருக்கின்ற ஆட்சியிலேயும் அங்கம் வகிக்கிறீர்கள். உங்களாலே, முயற்சி செய்திருந்தால் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, அங்கேயே நிறைவேற்றி, இங்கே மேலவையைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியுமா, முடியாதா. என்பதை நான் உள்ளபடியே அவர்களிடத்திலேயிருந்து அறிய விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்கள் இதய சுத்தியோடு இந்த முயற்சியிலே ஈடுபடவில்லை என்பதே அதனுடைய உண்மை.

எப்போதும் சொல்வார்கள் சொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதைச் சொல்வோம்' என்று சொல்வார்கள். ஆனால், சொல்லளவில்தான் இருக்கும், நடைமுறையிலே இருக்காது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதிலே ஒன்றுதான் 'ஆட்டுக்குத் தாடியும், நாட்டுக்கு கவர்னரும் தேவையில்லை' என்று சொன்னார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஆனால் ஒருமுறைகூட, ஆளுநர் பதவியை அகற்றுவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் எடுத்தார்களா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. எனவேதான் நான் சொல்கிறேன். மேலவையைக் கொண்டு வருவதற்கு உண்மையான முனைப்பு இல்லை என்பதுதான் உண்மை. அவர்கள் விரும்பியிருந்தால் வந்திருக்கும்.

சகோதரி திருமதி யசோதா அவர்கள் ஒரு சங்கடமான கேள்வியைக் கேட்டு கொஞ்சம் அவசரப்பட்டு பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த பதில் சரியான பதில் அல்ல. ஏன் என்று சொன்னால் நான் காங்கிரஸ்காரன். Basically, I am a congress man. காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை என்ன என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன சமாதானத்தைச் சொல்வார்கள் என்றால் மூன்றிலே இரண்டு பங்கு இல்லை என்று சொல்வார்கள். அந்தக் கதையெல்லாம் உண்மையில்லை. காங்கிரஸைப் பொறுத்தவரையில் மேலவை வேண்டுமென்பதுதான் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை, இன்றுவரை அதுதான் கொள்கை. அதிலே மாற்றம் கிடையாது. ஆனால், எந்த மாநிலத்திலே மாநிலப் பேரவை,

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

சட்டப் பேரவை, மேலவை வேண்டாம் என்று சொன்னாலும் அதை, அந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருக்கிறோம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகூட கேட்டது என்று சொன்னார்கள் திரு. பழனிசாமி அவர்கள். அங்கே நினைத்திருந்தால், ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் மேலவை போயிருக்காது, மேலவை இருந்திருக்கும். அன்னை இந்திரா காந்தி நினைத்திருந்தால், மேலவை போயிருக்காது, மேலவை இருந்திருக்கும். ஆனால் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் நினைத்திருந்தால், என்.டி. ராமாராவ் அவர்கள் ஆந்திராவிலே மேலவை வேண்டாம் என்று சொன்னபோது, மேலவை போயிருக்காது, திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே எந்தத் தீர்மானத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றித் தந்தீர்களோ, அந்தத் தீர்மானத்தை அப்படியேதான் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தார்கள். அதேமாதிரிதான் காங்கிரஸ் கட்சி அன்றையதினம் ஆந்திராவிலே மேலவையை ஒழித்தது. சுலபமாகச் சொல்லிவிடுவார்கள், M.G.R. தோழமைக் கட்சி. அதனாலேதான் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்வார்கள். M.G.R. தோழமைக் கட்சி என்பதற்காக அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை நிலை என்பது மேலவை வேண்டுமென்பதுதான். அதிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. அந்த நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பாரதிய ஜனதா அவர்களோடு இருக்கிறது. தேசிய ஜனநாயக அணி உங்களுோடு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியையும் நீங்கள் அணுகிக் கேட்டிருப்பீர்களேயானால்-ஏனென்றால், நீங்கள் டில்லிக்குப் போவதே இல்லையா, என்ன? டில்லியிலேயே 3 பேர்கள் அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்களே, கேட்டிருக்கலாம் அல்லவா, கேட்கவில்லை. இந்த அவையில் மேலவை வேண்டாம் என்ற தீர்மானம் ஏன் வந்தது என்று ஆளாளுக்கு ஒரு காரணம் எனக்கு எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அதுவெல்லாம் உண்மை இல்லை. உண்மையான காரணம் என்னவென்றால், இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்காக தம்முடைய சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் பதவியைத் துறப்பதாகக் கூறி, அன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவரும், பொதுச் செயலாளரும் இராஜினாமா செய்தார்கள். ஆனால் சில நாட்களிலேயே தலைவர் கலைஞர் மட்டும் மேலவைக்கு வந்து எதிர் கட்சித் தலைவர் ஆகிவிடுகிறார். இதிலே என்ன வேடிக்கை என்றால், சட்டமன்றம்-Legislature-நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி Legislature, bicameral Legislature என்று சொன்னால், அன்றைக்கு எப்போது மேலவையும் பேரவையும் சேர்ந்ததுதான் சட்டமன்றம். சட்டப் பேரவையினுடைய

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

உறுப்பினராக இருக்கமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டு, மேலவையிலே உறுப்பினராக இருப்பேன் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? அதிலே எங்கேயிருந்து ஜெயித்து வந்தார்கள்? ஆகாயத்திலேயிருந்தா, மேலேயிருந்து குதித்தா வந்தார்கள்? கிடையாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இங்கேயே, இதே பேரவையிலே, எந்தப் பேரவையிலே நான் உறுப்பினராக இருக்கமாட்டேன் என்று சொல்லி, தியாகம் செய்கிறேன் என்று சொல்லி இந்தப் பேரவை உறுப்பினர் பதவியை இராஜினாமா செய்தாரோ அந்தப் பேரவையிலிருந்துதான், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் பதவியை உதறித் தள்ளிவிட்டு, ஒரு பெரிய தியாகத்தைத் தமிழர்களுக்காகச் செய்ததாகக் காட்டிக் கொண்டதற்குப் பின்னாலே, அதே சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மேலவையிலே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். M.G.R.-உடைய எண்ணம் என்னவென்றால், இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் சிலருக்கு மேலவை புகலிடமாக மாறுவதை M.G.R. ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர் விரும்பவில்லை. அதுதான் உண்மை.

பிற்பகல் 5-50

இப்பொழுது நான் உங்களிடம் தோழமையுணர்வுடன் சொல்லிக்கொள்வது, அதையெல்லாம் இப்பொழுது மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், காரணங்கள், காலங்கள் எல்லாம் மாறிப் போய்விட்டன. மேலவை தேவையா, தேவையில்லையா என்று என்னைக் கேட்டால், மேலவை தேவை என்பதில் எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை, என்னைப் பொறுத்தவரையில் எந்தக் காலத்திலும் மேலவை உறுப்பினராக இருந்ததும் இல்லை. இருந்தாலும் சொல்கிறேன், மேலவை நிச்சயமாகத் தேவை.

முதலிலே பேசிய ஆஸ்டின் அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு நாவலர் மேலவை வேண்டாம் என்று சொன்னதற்கு மூன்று காரணங்கள் உண்டு என்று சொன்னார்கள். ஒன்று, மேலவை நடத்துவதற்குச் செலவு அதிகமாகிறது என்று. அதிகம் இல்லை. நம்மைவிட மூன்றில் ஒரு பங்கு கூட அவர்களுக்குக் கிடையாது. 63 பேர் என்பது பெரிய செலவு அல்ல. இன்றையதினம் பல்லாயிரக்கணக்கான கோடிக்கு பட்ஜெட் போடுகிற நேரத்திலே, சில இலட்சம் ரூபாய் இதற்காக செலவாகும், அதை பெரிய செலவாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மேலவையில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். இங்குள்ள மேலவையில் உள்ள

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

உறுப்பினர்களும், மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல, டெல்லியிலே இருப்பவர்களும் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. அங்கேயும் Nomination உண்டு. இங்கேயும் Nomination உண்டு. இங்கே 9 பேர் Nomination என்றால் அங்கே 18 பேர் Nomination இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. மேலவையிலே சொல்லப்படுகிற கருத்துகளை பேரவையிலேயே நாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று அவர் சொன்னார், இதிலே எனக்கு நிச்சயமாகக் கருத்து வேறுபாடு உண்டு. ஏனென்று சொன்னால், இங்கே பலரால் வரமுடியாது. இந்த அவைக்கு வந்து பணியாற்றக் கூடிய வாய்ப்பற்றவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். அதனால் மேலவை அவசியம் என்பதிலே யாருக்கும் எந்தவிதமான சந்தேகமும் தேவையில்லை.

குறிப்பாக இந்த மேலவையைப் பொறுத்தவரையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வரலாற்றைப் படித்துக் காட்டினார்கள். அது உண்மை. 1932, 1935 என்பது சரியல்ல. 1919 ஆம் ஆண்டு மாண்டேகு-செம்ஸ்போர்டு Reforms வந்தது. 1920 ஆம் ஆண்டு கன்னாட்-டெல்லியிலே போனால் கன்னாட் பிளேஸ், கன்னாட் சர்க்கிள் என்றிருக்கும்-அந்தப் பெயருக்குச் சொந்தக்காரரான கன்னாட் 3 மாநிலங்களில் மேலவையை உருவாக்கினார். பாம்பே, கல்கத்தா, மெட்ராஸ், மூன்று மாநிலங்களிலே மேலவையை உருவாக்கினார். முதலில் நேராக இங்கேதான் வந்தார். சென்னைக்குத்தான் வந்தார் சென்னையிலே வந்து பேசினார். "The political capital of India may be Delhi, but the intellectual capital of India is Madras", 'இந்தியாவின் தலைநகரம் டெல்லியாக இருக்கலாம், ஆனால், இந்த நாட்டினுடைய அறிவுத் தலைநகரமாக இருப்பது சென்னைதான்' என்று 1920 ஆண்டே அன்றே கன்னாட் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலேதான் இந்த அவை வந்தது. அது பெரிய வரலாறு. பெரிய சிறப்புகள் உண்டு. அவ்வளவு சிறப்புகள் பெற்ற ஓர் அவையை நாம் ஒரேபடியாக தூக்கி எறிய வேண்டியதில்லை. சில பேர் சொன்னார்கள், யார் யார் இருந்தார்கள் என்று. இன்னும் நிறையப் பேர் இருந்திருக்கிறார்கள். சர் ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார், ததியமூர்த்தி, சீனிவாச சாஸ்திரி, சர் சி.ஆர். ரெட்டி, பி.டி தியாகராயர், ஏ.டி. பன்னீர்செல்வம், ஏ.எல். முதலியார், முதறிஞர் இராஜாஜி, பேரறிஞர் அண்ணா, எம்.ஜி.ஆர்., முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ஆர். வெங்கட்ராமன், ஏ.ஆர். தாமோதரன், ஜி.ஆர். தாமோதரன், இராஜா ஐயர் போன்ற பல ஜாம்பவான்கள் அந்த அவையிலே இருந்தார்கள். பல நல்ல பணிகளை அந்த அவையிலே செய்திருக்கிறார்கள்.

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

நண்பர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏதோ நான் குத்திக்காட்டுகிறேன் என்று நண்பர்கள் நினைத்துவிடக்கூடாது. குறிப்பாக, பழனிசாமி அவர்கள் இந்த அவையிலே என்னோடு பல ஆண்டுகள் பணியாற்றி இருக்கிறவர். அதனாலே, ஏதோ நான் குத்திக்காட்டுகிறேன் என்று தயவுசெய்து நினைக்காதீர்கள். மேலவையிலே அன்றையதினம் அவருடைய கட்சியின் மாநிலச் செயலாளராக இருந்த என்னுடைய அருமை நண்பர் ப. மாணிக்கம் அவர்கள் மேலவையிலே உறுப்பினராக இருந்தார். அப்பொழுது மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற வாதம் அங்கேயும் வந்தது. அங்கே வந்தபோது, அவர் மேலவையிலே பேசினார், ப. மாணிக்கம் பேசியதை அப்படியே படித்துக் காட்டுகிறேன்.

“படித்த பட்டதாரிகள், அறிவாளிகள் ஆகியோரின் அறிவு இந்த அவைக்குத் தேவை. இங்கே அரசு நடத்துவதற்குத் தேவை என்பதால் தான் அறிவுத்திறன் உள்ளவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் இங்கே பிரதிநிதித்துவம் தரப்படுகிறது. அதைப்போலவே உள்ளாட்சித் துறையில் உள்ளவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.” அதோடு அவர் நிற்கவில்லை. “மேலவை கலைக்கப்பட்டால், அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும்.” இதை நான் சொல்லவில்லை என்னுடைய வாசகம் இதிலே கிடையாது. முழுக்க, முழுக்க ப. மாணிக்கம் அவர்கள் அந்த மேலவையிலே பேசியதைத்தான் நான் படித்தேன். சட்டமன்றப் பதிவேட்டில் அவை இருக்கின்றன. நீங்கள் யார் வேண்டுமானாலும் அதைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அதனால், மேலவையைப் பொறுத்தவரையிலே, மேலவை என்றுதான் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை மேலவை இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. Level of debates-ஐப் பார்த்தீர்கள் என்றால் எப்பொழுதுமே, கீழ் அவையிலும் நன்றாக இருக்கும், இல்லையென்று சொல்லவில்லை, மேலவையில் Level of debates கொஞ்சம் மேலே இருக்கும். கண்டிப்பாக மேலவை வேண்டும். மாநிலங்களவை வேண்டும், Council of States வேண்டும், ராஜ்ய சபா வேண்டும் என்று அவர் கருதிய காரணத்தினாலேதான் அங்கே மாநிலங்கள் அவை வந்தது

பிற்பகல் 5.55

இங்கே மாநிலங்களில் உள்ள மேலவையிலே, பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்காத பல தரப்பு பேர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், காமராஜர் இருந்த காலத்திலே இரண்டு பேரை மேலவைக்கு அவர் அனுப்பி வைத்தார். அய்யாசாமி, எத்திராஜ் என்று இரண்டு பேர்களை காமராஜர்

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2001 செப்டம்பர் 12]
காலத்திலே மேலவை உறுப்பினர்களாக அவர் போட்டார். அந்த இரண்டு பேரும் யார் என்றால், ஒருவர் சலவைத் தொழிலாளி, ஒருவர் முடிதிருத்தும் தொழிலாளி. அவர்களாலே அன்றையதினம் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்று மேலவைக்கு வந்திருக்க முடியுமா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக வந்திருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட இரண்டு பேர்களை அனுப்பி வைத்த காரணத்தினால்தான் அவர்களால் அந்த மேலவையிலே பணியாற்ற முடிந்தது. அந்தச் சமுதாயத்திலே, அந்தத் தரப்பினராலும்கூட நல்ல முறையிலே பணியாற்ற முடிந்தது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அறிவுஜீவிகள் பல பேர் நின்று வெற்றி பெற முடியாது. இயலாதவர்கள் மேலவையில் வரலாம்.

உதாரணமாக டாக்டர் சந்திரசேகர் என்று இருந்தார். உங்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். Demographer; Population Expert அவர்கள்தான் இந்தியாவிலே மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு முனைப்போடு செயல்பட்டு பல நல்ல அரிய காரியங்களைச் செய்தவர், டாக்டர் சந்திரசேகர். அவரால் எந்த இடத்திலும் தேர்தலிலே நின்று ஜெயிக்க முடியாது. இருந்தாலும் அவருடைய பணி, அவருடைய சேவை, தேவை என்று நினைத்த காரணத்தினாலே அன்றையதினம் இங்கிருந்து மாநிலங்களைவைக்கு அனுப்பி வைத்து, மத்தியிலே அவர் அமைச்சராக இருந்து, அவர் அமைச்சராக இருந்த காலத்திலேதான் முனைப்போடு செயல்பட்டு, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தினை நிறைவேற்றியவர் டாக்டர் சந்திரசேகர்.

நம்முடைய நாட்டிலேதான் என்று நினைக்காதீர்கள். அமெரிக்காவிலே - ஏனென்றால் இந்திய நாட்டைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தால் நமக்கு மட்டும்தான் மேலவை வேண்டுமா என்று கேட்பீர்கள். அமெரிக்காவில் ஒரு முறை கடுமையான நெருக்கடி ஏற்பட்டது. இன்று ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அந்த நெருக்கடிக்குப் பரிகாரம் பலரும் சொல்லிப் பார்த்தார்கள். ஒருவர் சட்டமுன்வடிவே தயார் செய்து, அந்தச் சட்டமுன்வடிவை மட்டும் நிறைவேற்றுங்கள்; நிச்சயமாக நம்முடைய நெருக்கடிக்குப் பரிகாரமாக இருக்குமென்று சொன்னார். அவர் யார் என்றால், மெக்கன்லி, அனேகமாக சட்டம் படித்த அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கும்; Constitution படித்த பலருக்கும் தெரிந்திருக்கும். எல்லோருமே நான்

2001 செப்டம்பர் 12]. [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

எந்த ஆசிரியரிடத்திலே படித்தேனோ, அவரிடம் படித்தவர்கள் நிறைய பேர் இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அனைவருக்கும் அது தெரிந்திருக்கும். பில் மெக்கன்லி, மெக்கன்லி பில்-அந்தக் கட்சி அன்றைய தினம் ஓட்டுக் கேட்டதே பில் மெக்கன்லி மெக்கன்லி பில் என்று சொல்லித்தான் ஓட்டுக் கேட்டார்கள். அவரும் தேர்தலில் நின்றிருக்கிறார். கட்டாயப்படுத்தி அவரை தேர்தலில் நிற்க வைத்தார்கள். அந்தக் கட்சி அமோகமாக வெற்றி பெற்றது. மெக்கன்லி பில் ஜெயிக்கவில்லை, தோற்றுவிட்டார். அந்த மெக்கன்லியை அவர்களாலே பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமா? முடியாது. அதற்குப் பதில் இதுபோல் மேலவை இருந்திருக்குமானால், அங்கே அவரை அனுப்பி வைத்திருக்கலாம். அமெரிக்காவில் இருக்கிற மேலவை இதுபோன்ற மேலவை அல்ல. அது, செனட், House of Representatives-ஐ விட அதிகமான வாக்காளர்கள்தான் பெரும்பாலான தொகுதிகளிலே. சில சிறிய மாநிலங்களிலே வேண்டுமானால் வாக்காளர்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்குமே தவிர, பெரிய மாநிலங்களிலே எல்லாம் வாக்காளர்கள் எண்ணிக்கை பல மடங்கு அதிகம். எவ்வளவு பெரிய மாநிலமாக இருந்தாலும் 77 பேரை House of Representatives-க்கு அனுப்பிய மாநிலத்திற்கும் 2 செனட் மெம்பர்தான்; ஒரே ஒரு மெம்பர், House of Representatives அனுப்பியிருக்கிற மாநிலத்திற்கும் 2 செனட் மெம்பர்தான். அதனால் அங்கே அவரால் நின்று ஜெயித்திருக்க முடியாது. இதுபோன்ற அவை இருந்திருந்தால் அங்கே பயனாக இருந்திருக்கும். அதேமாதிரி....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் S.R.B. அவர்கள் பேசும்போது, சில பேர் தேர்தலில் போட்டியிட முடியாது; போட்டியிட்டாலும் தோற்றுவிடுவார்கள். ஆகவே அத்தகைய பெரிய அறிஞர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புத் தருவதற்காக மேலவை பயன்படும் என்ற கருத்துபட பேசி வருகின்றார்கள். முன்காலத்தில் இது இருந்திருக்கலாம். அவர் சொன்னதுபோல, அன்றைக்கு ஒரு தனிப்பட்ட மக்களுக்குச் செல்வாக்கு இருந்தது. அதை வைத்து ஓட்டு வாங்கியவர்களும் உண்டு. அதனாலே கட்சியானது அப்போது நிறுத்தினாலும்கூட, அந்த வேட்பாளர் தோற்றுவிடுவது வாடிக்கையாக இருந்தது. ஆகவே சாதாரண மக்களுக்குக்கூட அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் போன காலம் உண்டு. ஆனால் இப்பொழுதெல்லாம் தலைமைக்கும் கட்சிக்கும் தான் வாக்களிக்கிறார்களேயொழிய, தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்குக் கிடையாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே

[திரு. மு. தம்பிதுரை] [2001 செப்டம்பர் 12]

தலைமையானது, வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அனைத்து மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் எல்லா மக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் தருகின்ற வகையில்தான் வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றார்கள். ஆகவே அறிஞர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தரப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், வெற்றி பெற முடியாத மக்களுக்கும் வாய்ப்பு தரப்படுகிறது. சொல்லப்போனால், S.R.B. அவர்கள் கட்சியிலே இப்போதுகூடப் பார்த்தீர்களென்றால், செ.கு. தமிழரசன், நன்னிலத்திலேயிருந்து வெற்றி பெற்றிருக்கின்றார். அவருடைய சொந்த ஊர் என்று பார்த்தீர்களென்றால் பேரணாம்பட்டு. பேரணாம்பட்டிலே இருக்கிறவர் அங்கேயிருந்து சென்று நன்னிலத்திலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்றால் செ.கு. தமிழரசனுக்காக வாக்களித்து இருப்பதாக நான் கருதுவில்லை. அது அவர்களுடைய கட்சிக்காகத்தான் வாக்களித்திருப்பார்கள்; கூட்டணிக்காக வாக்களித்திருப்பார்கள். ஆகவே அந்தச் சூழ்நிலை இருக்கும்போது, யாருக்கு வேண்டுமானாலும், திறமை உள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாதவர்களுக்கு இந்தக் காலத்திலே இப்போதிருக்கிற அரசியல் சூழ்நிலையிலே கட்சிகள் இருக்கும் நிலையிலே, தலைவர்கள் வேட்பாளர்களாகப் போட்டியிடுகிற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே நீங்கள் சொன்னதுபோல்- அறிஞர்களுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அம்மா அவர்கள் சொன்னதுபோல, கிடைக்க முடியாத வாய்ப்புள்ள சுவரத் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் வாய்ப்பிருக்கிறது, இதுபோல அவர்களுக்கு எல்லாம் இப்போது வாய்ப்பிருக்கிறது. சமுதாயம் மாறியிருக்கிறது. ஆகவே மேலவை கொண்டு வந்துதான் நீங்கள் நினைப்பதுபோல முன்பு நடந்ததுபோல நடக்க வேண்டுமென்றால் அது இப்போது தேவையில்லாத ஒரு கருத்தாகக் கருதுகிறேன். இந்தக் கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கு மாறாக அல்ல. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கட்சிக்கும் தலைமைக்கும் வாக்களிக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு வாக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை என்பது உண்மை. அதைத்தான் S.R.B. Sir-ம் சொல்கிறார். தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு அளிக்க முடியாத காரணத்தால்தான், தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு திறமை இருக்கிறபோது அவர்களை இந்த மேலவையிலே accommodate செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் அவர் சொல்கிற கருத்து. அவருடைய

2001 செப்டம்பர் 12] [டாக்டர் க. பொன்முடி]

கருத்துக்கு வலுவூட்டுவதாகத்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார் என்றுதான் கருதுகிறேன்.

பிற்பகல் 6-00

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சொல்வது பெரிய அறிஞர்கள், அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கின்றார்கள். ஏன் அவருடைய கட்சியிலே அறிஞர்கள் கிடையாதா? எங்கள் கட்சியிலேகூட அறிஞர்கள் கிடையாதா? அம்மா, வாய்ப்பு தரவில்லையா? அவர்கள் கட்சியிலே வாய்ப்பு தரவில்லையா? எனவே அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. உங்களுக்குத் தெரியும். நம்முடைய மறைந்த நாவலர் அவர்கள் போட்டியிட முடியாத நிலைமை இருந்தபோது, புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அந்த பெரிய அறிஞருக்கு வாய்ப்பு தந்து அவர் இந்த அவைக்கு வரவில்லையா? வாய்ப்பு தந்தார்களே, வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, வாய்ப்புகள் இல்லாமல் இல்லை. உறுப்பினர் சொன்னதுபோல அவருக்குச் சாதகமான கருத்தைச் சொல்லவில்லை. நமக்கு இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், கட்சிகளுக்கும் தலைமைக்கும் தான் வாக்கே தவிர, தனிப்பட்ட மனிதருக்குக் கிடையாது. கட்சித் தலைமை நினைத்தால் நீங்கள் சொல்வதுபோல பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கட்சித் தலைமைக்கும் கட்சிக்கும் தான் வாக்கு என்று சொன்னார்கள். அது முழுக்க முழுக்க ஏற்புடைய கருத்து என்பதில் மாறுபாடு இல்லை. அப்படி ஏற்புடையதாக இருந்தாலும்கூட, அரசியல் கட்சிக்கும், அரசியல் கட்சித் தலைமைக்கும் கூடுதலாக வாக்கு கிடைக்கக்கூடிய அதேநேரத்தில் காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப வெற்றி வாய்ப்பு மாறி விடுகிறது என்பதும் உண்மை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அரசியல் கட்சிகள் மாறி மாறி வெற்றி பெறுகின்றன. சில கட்சிகள் வெற்றி வாய்ப்பை இழக்கின்றன. ஆகவே சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப வெற்றி வாய்ப்பு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஆகவே சூழ்நிலை காரணமாக திறமையானவர்கள், சான்றோர்கள், அறிஞர் பெருமக்கள், வல்லுநர்கள் எல்லோரும் வெற்றி வாய்ப்பை இழந்து விடுகிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. அப்பாவு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

[2001 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்பாவு சுயேச்சையாக ஜெயித்ததால் எழுந்து நிற்கிறார். உட்காருங்கள், அப்பாவு.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு தரப்பிலும் சொல்கின்ற வாதங்களை நான் மறுக்கவில்லை. நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) I am not yielding.

திரு. மு. அப்பாவு: கட்சித் தலைமைக்கும், கட்சிக்கும்தான் வாக்கு என்று சொன்னார்கள். நான் தனிப்பட்ட முறையில் ஜெயித்துள்ளேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: இருக்கலாம், அதாவது, கட்சிக்கும், தலைமைக்கும், அணிக்கும் வாக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் சில நேரங்களில், சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் நினைப்பதுபோல நடப்பது இல்லை. உதாரணமாக, சென்றமுறை ஒரு ஓய்வு பெற்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை நிறுத்தினோம், ஜெயிக்கவில்லை. அதேமாதிரி ஒரு முன்னாள் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தரை நிறுத்தினோம், ஜெயிக்கவில்லை. அதனால் அவர்களுடைய பணியை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்பதல்ல. அதுமட்டுமல்ல, it is a continuous body, Legislative Council-ல் 5 வருடங்களோடு பதவி முடிந்துவிடுவதில்லை. அந்த அவை எப்போதுமே இருக்கும். 63 பேர் எப்போதுமே இருப்பார்கள். அவர்கள் ரிடையர் ஆவதற்கு முன்பு அடுத்தவர்களைத் தேர்ந்து எடுத்துவிடுவார்கள். அந்த body continuous body. அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய நாட்டிலேயே உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இங்கே இருந்தார்கள். அவர் இந்த அவையில் உறுப்பினர் இல்லை. மேலவை உறுப்பினராக இருந்துகொண்டுதான் முதலிநீர் இராஜாஜி அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். அவ்வளவு எதற்கு, அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். அவர் இந்த அவையில் உறுப்பினர் அல்ல. அன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றது என்று சொன்னால் அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லித்தான் வெற்றிபெற்றது. ஆனால் அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையிலே உறுப்பினராக இல்லை. மேலவை உறுப்பினராகத்தான் இங்கே வந்தார். மேலவை உறுப்பினராக இருந்துதான் முதலமைச்சராக இருந்தார். எம்.ஜி.ஆர். மேலவை உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார். அத்தனை பேரும் மேலவை உறுப்பினராக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, மேலவையைக்

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

குறைத்து மதிப்பிட வேண்டாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. Functional representation-ல் பலர் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. உதாரணமாக, ஆசிரியர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள், அதேமாதிரி வழக்குரைஞர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். பேராசிரியர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நீங்களும் ஆசிரியர், பேராசிரியரும் ஆசிரியர் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் பேராசிரியர், பேராசிரியர் தொழிலைவிட்டு 44 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. நான் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்த நேரத்திலே அவர் அங்கே பேராசிரியராக இருந்தார். நான் மாணவனாக இருக்கும்போதே அவர் சட்டசபைக்கு வந்துவிட்டார். அதற்குப் பிறகு கல்லூரிப் பக்கம் ஏதாவது Function-க்காக வந்திருப்பார். கல்லூரிக்கு வந்ததாக ரூபகம் இல்லை. அதனால் அவரைக் குறைத்துச் சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. அவரிடத்தில் எனக்கு என்றுமே மரியாதை உண்டு. நிறைய மரியாதை வைத்திருக்கிறேன். இருந்தாலும் சொல்கிறேன். அவர் எப்படி ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதியாக இந்த அவையிலே இருப்பார் என்று சொல்ல முடியும்? இன்றைக்கு ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளை அவர்கள் வந்து சொன்னால்தான் சரியாக இருக்கும். அவர்கள் இங்கேயும் இருப்பார்கள், அதேநேரத்தில் தொழிலையும் விடமாட்டார்கள். ஆசிரியராக இருந்துகொண்டே மேலவையில் பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. Functional representation என்பது அதுதான். அது தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். அதேமாதிரி உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியதைப்போல நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் டெல்லி மேலவையிலே உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜே. ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மேலவை உறுப்பினராக இருந்ததை இங்கே இரண்டு, மூன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நானாக விரும்பி மேலவைக்குச் செல்லவில்லை. அப்போது 1984 ஆம் ஆண்டு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னை அழைத்து 'உன்னை மேலவைக்கு அனுப்ப முடிவு செய்திருக்கிறேன்' என்று சொன்னபோது நான் வேண்டாம் என்றுதான் சொன்னேன். நான் மக்களைச் சந்தித்து, தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்று நாடாளுமன்றத்திற்கோ, மக்களவைக்கோ அல்லது இங்கே சட்டப் பேரவைக்கோ வர விரும்புகிறேன்; இப்படிப்பட்ட ஒரு பதவி எனக்கு வேண்டாம் என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் முடிவு செய்துவிட்டேன், அதை நீ

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா][2001 செப்டம்பர் 12]

ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டதால் அவருக்காக அதை ஏற்றுக்கொண்டேன் என்பதை இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 6-05

மேலும், அறிஞர்கள், வல்லுநர்கள், நிபுணர்கள், சான்றோர்கள், கற்றறிந்தவர்கள் இவர்களுடைய அறிவை, அனுபவத்தை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமானால், அதற்கும் பல வழிகள் இருக்கின்றன. மேலவையில் அவர்களை உறுப்பினர்களாக ஆக்கி, அந்த வழியில்தான் அவர்களுடைய அறிவை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்ற சூழ்நிலை இல்லை. அவர்களைத் திட்டக் குழுவில், Planning Commission-ல் உறுப்பினர்களாக நாம் நியமித்துக் கொள்ளலாம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்களை அரசுக்கும், முதலமைச்சருக்கும் ஆலோசகர்களாக நாம் நியமித்துக்கொள்ளலாம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்படி இன்னும் பல வழிகள் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு திரு. S.R.B. அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவையைப் பொறுத்தவரையிலே, சின்னப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும்கூட, விவாதத்திலே கொஞ்சம் சூடு பறக்கும். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, இந்த cup and saucer உதாரணம் அதற்குப் பொருந்தும். மேலவை என்பதிலே டீயை cup and saucer-இல் கொடுத்தீர்களேயானால் அந்த டீயை saucer-இன் உதவியோடு குடிக்கும்போது, டீயின் வெப்பம் நமக்குப் போதுமானதாக இருக்கும். இங்கே எப்பொழுதுமே கொஞ்சம் வெப்பம் அதிகமாக இருக்கும். இங்கே heat இருக்கும், அங்கே light-தான் இருக்கும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், மேலவையிலே ஒளி இருக்கும், வெப்பம் இருக்காது. அதனாலே, மேலவை என்பது எளிதிலே தள்ளிவிடக் கூடியது அல்ல. அதுமட்டுமல்ல, எம்.ஜி.ஆர்.-க்கு எப்பொழுதுமே மேலவையிடத்திலே மிகுந்த ஒரு பாசம் இருந்தது என்று கூடச் சொல்லலாம். எல்லோரும் சொல்வார்கள். மேலவையிலே எந்த விவாதம் நடைபெற்றாலும் தவறாமல் அவர் போய் அமர்ந்து, கேட்பார் என்று சொல்வார்கள். அதுமட்டுமல்ல, எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்திலே எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு அவருடைய அமைச்சரவையிலே மிக அதிகமான அமைச்சர்கள் மேலவை உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் மிக அதிகமானவர்கள். நான் சொல்வது மிகச்

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

சரியாக இருக்கும், அதில் தவறு இல்லை. நீங்கள் வேண்டுமானால், அதை மீண்டும் check பண்ணிக் கொள்ளலாம். அதனால் எம்.ஜி.ஆர். அதை அந்த அளவிற்கு விரும்பினார். எம்.ஜி.ஆர். விரும்பாமல் போனதற்குக் காரணத்தை, ஏற்கெனவே நான் சொல்லிவிட்டேன். இந்த shock absorber மாதிரி silencer மாதிரி இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலவையை மீண்டும் கொண்டு வந்து ஏராளமான அறிவாளிகளை அங்கே குவித்து, அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்லி, மேலும் ஒரு ஜனநாயகத் தென்றலை நம்முடைய அவைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில், எங்களுடைய நிலையை நான் சொல்லிவிட்டேன். ஆனால் ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நீங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்ததினால், நான் அதிலே உள்நோக்கம் எதையும் கண்டிப்பாகக் கற்பிக்கமாட்டேன். அதிலே உள்நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொஞ்சம் கூட இல்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களே சொல்லிவிட்டார், ஏனென்றால், எம்.ஜி.ஆருடைய நிலையை நாங்கள் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று. ஆனால் எம்.ஜி.ஆர். எடுத்த நிலைக்கு என்ன காரணம் என்று நான் சொல்லிவிட்டேன். இருந்தாலும்கூட, உங்களுடைய நோக்கத்தைச் சந்தேகிக்கிற காரணத்தினால், நான் உங்களோடு இணைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். உங்களுடைய நோக்கத்தை நாங்கள் சந்தேகிக்காவிட்டாலும்கூட, எங்களைப் பொறுத்தவரையில், இதிலே நாங்கள் தெளிவாக பல காலமாக இதே நிலையில்தான் இருக்கிறோம், மேலவை வேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கிறோம். எனவே இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதிலே உங்களோடு எங்களை இணைத்துக் கொள்ள இயலவில்லை என்பதைக் கூறி அமர்கின்றேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரேயொரு நிமிடம். ஏனென்றால், அவர் கூறியதைப் பதிவு செய்ததின் காரணத்தால்தான். இல்லையென்றால் நான் அவையினுடைய நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் பேசுகின்றபோது, எங்களுடைய முன்னாள் செயலாளர் ப. மாணிக்கம் அவர்கள், எம்.எல்.சி. ஆக

[திரு. ஜி. பழனிசாமி] [2001 செப்டம்பர் 12]

இருந்தபோது, அந்த அவையிலே அவர் பேசிய அந்தப் பேச்சினுடைய குறிப்பை இங்கே படித்துக் காண்பித்தார். அது இன்றல்ல, நான் சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்திலேயே, மேலவை வரவேண்டுமென்று சொன்னபோதுகூட, எங்களுடைய மாநிலச் செயலாளர் அவர்களே இப்படிப் பேசியிருக்கிறார், ஒரு காலக்கட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார். ஆகையால், எங்களுடைய கட்சி முடிவு எடுத்ததற்குப் பின்னால், அதை எதிர்க்கிற நிலையில் நாங்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறோம். இடது சாரி இயக்கம் ஆளுகின்ற மேற்கு வங்கத்திலேயே, இந்த மேலவை தேவையில்லை என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆகையால், அவர் சொன்னதனால், ஏதோ கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள்ளேயே இரண்டு கருத்துகள் வருகிறமாதிரி அவர் ஒரு நிலையை இந்த அவையிலே பதிவுசெய்த காரணத்தினால், அதை விளக்க வேண்டியிருக்கிறது. அன்றைக்கு அந்த மேலவையிலே உறுப்பினராக இருந்தார், அன்றைய தேவைகளைப் பற்றி அன்றைக்குப் பேசினார். அதற்குப் பின்னால் ஒட்டுமொத்தமாக, கட்சி எடுத்த முடிவுக்குப் பின்னால், ப. மாணிக்கம் அவர்கள் அதுபோன்ற கருத்துகளை அந்த அவையிலே பிரதிபலிக்கவில்லை என்பதை மட்டும் நான் சொல்லி அமர்கின்றேன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நிச்சயமாக எந்த உள்நோக்கமும் கற்பிக்கவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலை என்ன என்பது பற்றி எனக்குத் தெரியும். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும், மாநிலங்களில் மேலவை கூடாது என்பதுதான் அவர்களுடைய நிலை என்பது எனக்குத் தெரியும். என்றாலும்கூட, மேலவையினுடைய அவசியத்தைப் பற்றி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய மாநிலச் செயலாளராக இருந்த திரு. ப. மாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னதை இந்த அவையிலே பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே அல்ல. ஏற்கெனவே, அது பதிவாகி இருக்கிறது. பதிவாகி இருப்பதை நான் மீண்டும் பதிவு செய்திருக்கிறேனே தவிர, எந்த உள்நோக்கமும் கற்பிக்கவில்லை. திரு. பழனிசாமி அவர்கள் எடுத்த நிலைக்கு நான் கண்டனத்தை நிச்சயமாகத் தெரிவிக்கமாட்டேன்.

பிற்பகல் 6-10

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றப் பேரவையில் இன்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்க முடியாத நிலையில், மறுத்துத்

2001 செப்டம்பர் 12] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

தீரவேண்டிய கடமையுணர்வோடு இங்கே பேசுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்து எண்ணும்போது இதுகுறித்து 1986-வது ஆண்டு, அன்றைக்கு இருந்த மாண்புமிகு முதல்வர், எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொண்டு வந்த அந்தத் தீர்மானம், 1-11-1986 முதல் நடைமுறையிலே நிறைவேற்றப்பட்டாலும்கூட, பின்னர் 1989-வது ஆண்டிலே கலைஞர் ஆட்சி நடைபெற்றபோது, சட்டமன்ற மேலவை கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்குப் பின்னர் அந்த ஆட்சி இரண்டாண்டு காலத்திலே தொடராமல், மாறவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்ட பின்னர் வந்த அ.இ.அ.தி.மு.க ஆட்சிக் காலத்தில், 4-10-1991 அன்று, “தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை தேவையென நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை நீக்கிக் கொள்கிறது” என்ற தீர்மானம் இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்குப் பின்னர், 1996-ல் தி.மு.க. ஆட்சி வந்தபோது, மறுபடியும் மேலவை தேவை என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த நான்கு, ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தில், மத்தியிலே உள்ள ஆட்சி பெரும்பான்மை ஆதரவை எல்லாவற்றிற்கும் பெறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இல்லாததன் காரணமாக, அதை வலியுறுத்திப் பெறுவதிலே அவர்கள் ஆர்வம் காட்டாதது காரணமாக, ஒரு கட்டம் வரையில் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பரிசீலித்தாலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றாத நிலைமை ஏற்பட்டு, இன்றைக்கு இந்த அவையில் மறுபடியும் அந்த ‘மேலவை வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை விலக்கிக் கொள்கிறோம்’ என்ற தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இதைப் பொறுத்தவரையில், மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது ஒரு academic discussion. அதற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதைவிட, அது பயனுடையதா; அல்லவா என்பது கருதப்படவேண்டும். அதிலே நாடு முழுவதுமேகூட, இரண்டுவிதமான கருத்து உண்டு. தேவை இருந்தால் நல்லது என்ற கருத்தும் உண்டு. அது தேவைப்படவில்லை என்ற கருத்தும் உண்டு. நமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள், அது தேவையில்லை என்பதிலே மிக அழுத்தமான ஒரு கருத்து உள்ளவர்கள் என்பதை நான் அறிவேன். என்னுடைய நண்பர் லத்தீப் அவர்களும், அதேபோல சந்தானம் அவர்களும், இப்போது தேவையா; இப்போது தேவையில்லையா என்றுதான் தீர்மானிப்பார்களே தவிர, நிரந்தரமாகத் தீர்மானித்துவிட மாட்டார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கென்று ஒரு கொள்கை, எல்லா மாநிலத்திலேயும், மேலவை தேவை என்றால்

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

இருக்கலாம் என்பதும், அந்தந்த மாநிலம் வேறுவேறு விதமாகத் தீர்மானிக்குமானால், அதையும் நிலைமைக்கு ஏற்ப ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை. அதைப்போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே அல்லது இன்றைய ஆளுங்கட்சியோ அவரவர்களுக்கென்று ஒரு கொள்கை கொண்டிருக்குமானால், அது ஒரு பெரிய தவறு அல்ல என்பதை நான் முதலில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இது ஏதோ, அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சியிலேயிருந்து சொல்கிற காரணத்தால்தான் தி.மு.க. மறுக்கிறது என்று கருதத் தேவையில்லை. ஏனென்றால் அ.இ.அ.தி.மு.க.-கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் 1986-வது ஆண்டு கொண்டு வந்த அந்தக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது முதலமைச்சருடைய கொள்கையாக இருக்குமானால் அது தவறு அல்ல. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு முன்னோடியான அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அந்த மேலவைப்பற்றிச் சொன்ன அந்தக் கருத்தில் தி.மு.க. உறுதியாக இருக்குமானால் அதுவும் தவறு அல்ல. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நாங்கள் எப்படி அண்ணா அவர்களோடு சேர்ந்து பழகியபோது அவர் மேலவையைப்பற்றி எங்களிடத்திலே பேசியது, பொதுக்கூட்டத்திலே பேசியது, மேலவை இருப்பது நல்லதுதான் என்று நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் எங்களோடு இருந்த காலத்திலே அண்ணா பேசிய அந்தக் கருத்து, மதிப்பிற்குரிய எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஒன்றாக இருக்கிறபோது பேசிய அந்தக் கருத்து, அது ஒரு பொதுக் கருத்து. எனவே அந்த அடிப்படையில், மேலவை இருக்கலாம். எங்களால் முடிகிறதோ, இல்லையோ, அது வேறு. இங்கேகூட, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்; “Ping-pong” விளையாடுவதுபோல, S.R.B. அவர்கள் சொன்னதைப்போல, முதலில் நாங்கள் போடுகிறபோது அது “Ping” என்றும் அப்புறம், தி.மு.க. போடுகிறபோது “Pong” என்றும் மாறி மாறி அது வந்திருக்கிறது என்றார். இனி என்றைக்குமே தி.மு.க. சார்பாக ஒரு கருத்தை நிறைவேற்ற விடமாட்டோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுதான், ஒவ்வொரு கட்சியும் தங்களை வலுப்படுத்திக்கொள்ள மக்களிடத்திலே பேச வேண்டிய ஒரேயொரு தொடர். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதைப் பேசாமல் எந்தக் கட்சியும் தமிழ்நாட்டிலே அரசியல் நடத்த முடியாது. உண்மையில் அவரவர் கருத்து - ஒரு சாதாரண சிறிய கட்சிகூட எங்களுக்குத்தான் ஏராளமான வலிவு இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை அரசியலிலே இருக்கிறது. அதை நான் நாளும் பார்த்து வருகிறேன். ஆகவே, அதிலேயும் தவறு இல்லை. அதேபோல, எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாளைக்கே நாங்கள் ஆட்சியிலே வந்து அமர வேண்டும் என்று ஆசையிலே

2001 செப்டம்பர் 12] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

உள்ளவர்கள் அல்ல வந்தாலும் சரி, வராவிட்டாலும் சரி என்று அந்தக் கொள்கை உள்ளவர்களே தவிர, ஆட்சியிலே நாங்கள்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறவர்கள் அல்ல. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஜனநாயகத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட எவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் மாறுபடலாமே தவிர, ஆட்சி எங்களுடையதுதான் என்று கருதிக்கொண்டு அரசியல் நடத்த முடியாது.

பிற்பகல் 6-15

இன்னும் சொல்லப்போனால், தேர்தலில் நிற்கின்றபோதுகூட, சில நேரத்திலே வெற்றி பெறுகிறோம், சில நேரத்திலே தோற்கிறோம். எனக்கு இரண்டு அனுபவமும் உண்டு. ஆக, தோற்கின்ற காரணத்தினால் நான் அரசியலை விட்டு ஒடிவிடவும் இல்லை. வெற்றி பெற்ற காரணத்தினால் நான் நினைப்பது மட்டும்தான் அரசியல் என்று கருதுகின்ற அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை கொண்டவனாகவும் இருந்தது இல்லை. ஆக, எதற்காக இந்த விளக்கம் சொல்கிறேன் என்றால், சந்தர்ப்பங்கள் வாய்த்தால் மாறும் அரசியலில், பெரும்பாலும் சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை, காரணமாக நம்மையும் மீறி, மக்கள் சில முடிவுகள் எடுப்பார்கள். அந்த முடிவிற்கு நாம் கட்டுப்பட்டவர்களாகத்தான் இருந்தாக வேண்டும். வெற்றிபெற்று நீங்கள் வந்திருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் வெற்றி பெற்றது தவறு என்று நாங்கள் வாதாடிக்கொண்டு இருக்கவில்லை. இன்றைக்குச் சட்டமன்ற மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்றால், இந்த மேலவையைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் பல நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து எடுத்துச்சொல்கின்றபோது சில உண்மைகளை நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவிற்குச் சொன்னார்கள்.

அன்றைக்கு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை முதன் முதலில் கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம், அன்றைக்கு அவர் விரும்பாத நிலையில் அந்தச் சட்டமன்ற மேலவைக்கு ஒருவர் வந்துவிட்ட காரணத்தினால்தான் என்ற கருத்தை அவர் சொன்னார். அதை நீங்கள் பின்னர் ஆய்வு நடத்திக்கொள்ளுங்கள். நண்பர்கள் பேசிக்கொள்ள வேண்டிய சங்கதி அது. அதற்கு மேலே எனக்குச் சில செய்திகள் தெரியும். அது எனக்கு முக்கியமல்ல. அப்படிப்பட்ட தனிப்பட்டவர்களின் உணர்வுகளை மட்டுமே காரணமாக வைத்து நியாயங்களை நிலைநாட்ட முடியாது. ஆகவே, அன்றைக்கு மேலவையை நீக்கலாம் என்று எம்.ஜி.ஆர். அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். அதனால் யார்

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதுகூட முக்கியமல்ல, மேலவை பாதிக்கப்பட்டது. ஆக மேலவை என்பது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வரலாற்றைப் படைத்தது. அந்த மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற மாறுபட்ட கருத்து பேசப்பட்டபோதுதான், ஒரு முறை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இப்படிச் சொன்னார். சட்டமன்றத்திலே எப்போதும் நம்மை அறியாமலே ஒரு சூடு ஏற்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கும். கட்சி நோக்கத்திலேதான் நம்மால் பேச முடியும். எல்லா உறுப்பினர்களும் அவரவர் கட்சி நோக்கத்திலேயே பேசுவார்கள். ஆகவே அப்படி வாதாடுகின்றபோது, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை, எப்படியாவது மடக்க வேண்டும் என்று கருதி வெப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வார்கள். மேலவையில் கட்சி நோக்கத்தோடு பேச மாட்டார்கள். கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகக்கூட இருப்பார்கள். அந்த அவையினுடைய atmosphere, சூழ்நிலை பல்வேறு தரப்பினர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், வெவ்வேறு கருத்து உள்ளவர்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் அந்த மேலவையில் வெப்பம் இருக்காது. ஆகவே பல பிரச்சினைகள் மிக நல்ல பக்குவத்தோடு ஆராயப்படுவதற்கு, எண்ணப்படுவதற்கு அது வாய்ப்பு என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்த நாளிலே சொன்னார்கள். அதை நான் ஓரளவிற்குத்தான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

மேலவையினுடைய சூழல் வேறு. இன்னும் சொல்லப்போனால், 1957-ல் சட்டமன்றத்திற்கு வந்தேன். அப்போது பெருந்தலைவர் காமராஜர், முதலமைச்சர். 1962-ல் நான் சட்டமன்றத் தேர்தலில், திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்களிடம் தோற்றேன். அவர்கள் தகுதியுள்ளவர்கள். தோற்றது எனக்குக்கூடப் பெருமைதான்.

அடுத்து, 1962-ல் சட்டமன்ற மேலவைக்கு ஆசிரியர் தொகுதியிலே என்னை நிற்கும்படி அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். 'முடிந்தால் நில்' என்றார்கள். எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் நின்றே வர வேண்டுமென்றார்கள். அப்போது நான் நின்றபோது, எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஜீப்பையும் அவர்களுடைய டிரைவர் இராமசாமி என்பவரையும் அனுப்பினார்கள். ஆக, செங்கற்பட்டு மாவட்டம் முழுவதும் அன்றைக்குச் சுற்றி வந்தேன். அந்தத் தேர்தலிலே ஆசிரியர்கள் வாக்களித்தார்கள். நான் வெற்றி பெற்றேன். அப்போது மேலவைக்கு வருகிறபோது, அங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக டாக்டர் ஏ.எல்.முதலியார் அவர்கள், அதற்கடுத்து

2001 செப்டம்பர் 12] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

கே. பாலசுப்பிரமணியம் ஐயர் அவர்கள். அவர் மிகப்பெரிய வழக்கறிஞர். நல்ல சட்ட நிபுணர். ஆர்.வி. அவர்களால் மதிக்கப்பட்ட ஒரு பெரியவர். அதற்கடுத்து அது போன்ற பெரியவர்கள், பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர்கள், என்னுடைய ஆசிரியர், பேராசிரியர் சிதம்பரநாதனார் அவர்கள் எல்லாம் உறுப்பினர்களாக இருந்த அவை. ஆகவே அந்த அவையிலே நான் இடம் பெற்றபோது, எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், கே.ஆர்.ஆர். அவர்கள் எல்லாம் என்னோடு சேர்ந்து அங்கே உறுப்பினர்கள். ஆகவே அந்த அவையினுடைய சூழல் வேறு, அது வேறு, இது வேறு. நானே கல்லூரிகளிலே மாணவர்களிடத்திலே பேசுவதாக இருந்தால் அந்தச் சூழ்நிலையே வேறு. இங்கே எதிரிலே மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் தம்பிதுரை, நம்முடைய பொன்னையன் அவர்கள் ஆகியோரை வைத்துக்கொண்டு பேசுகின்றபோது, இந்தச் சூழ்நிலை வேறு. சூழ்நிலைகள் மாறுகின்றபோது நம்முடைய மனநிலை மாறுகிறது. ஆகவே நாட்டினுடைய நன்மைக்கு அப்படி ஒரு வட்டாரத்திலேயிருந்து, சூழ்நிலையிலிருந்து கருத்துகள் பெறப்படுவது நல்லது என்ற கருத்தைத்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் மேலவை நீடித்திருக்கலாம், இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர்.

பிற்பகல் 6-20

மற்றும் ஒன்று. 1932-வது ஆண்டிலே அன்றைக்கிருந்த Legislative Council, அது Legislative Assembly அல்ல. Legislative Council, என்பதைத்தான் இப்போது நாம் சட்டமன்றம் என்று மொழிபெயர்த்துள்ளோம், அதற்கிடையிலே சட்டமன்றப் பேரவை என்பதுதான் இந்த அவைக்குப் பெயராக சில காலமாக விளங்குகிறது. பின்னர் சட்டப் பேரவை என்றே வழங்குகிற நிலைமையும் ஏற்பட்டது. அப்படி பெயர்கள் கொஞ்சம் மாறி மாறி வழங்கினாலும்கூட, அந்த நாளிலிருந்து Legislative Council தொடர்ந்துள்ளது. அதற்குத் தேர்தல், பொது மக்கள், வயதுத் தகுதி உடையவர்கள் எல்லாம் வாக்களிக்கிற நிலைமை கிடையாது. சொத்துரிமை உடையவர்கள், வரி செலுத்துகிறவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள், அவர்கள்தான் வாக்களிப்பார்கள். அப்போது எனக்கு ஒரு நினைவு. 1928 அல்லது 1930-வது ஆண்டில், தஞ்சையிலே ஒரு தேர்தல் நடைபெற்றபோது அந்த மாவட்டத்திலே மொத்த வாக்காளர்களே 450 பேர், 500 பேர்தான். எனவே அப்படி எல்லாம் இருந்தது ஒரு காலம். இந்தக் காலத்தினுடைய

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

நிலைமை அது அல்ல. அப்படி Legislative Council-ஆக இருந்தபோது ஒரு கருத்து ஏற்கப்பட்டதாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழலில், அன்று ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டுள்ளது, 'It is resolved that in the conditions of the Province, the constitution of Second Chamber is unnecessary and undesirable' என்று ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டதைத் தெரிவித்துள்ளார். அந்த அமைப்பினுடைய அப்போதிருந்த the form and the constituent Members of that Council, அதை வைத்துப் பார்க்கிறபோது, Second Chamber வேண்டாம் என்றால், அது மறைமுகமாக Legislative Assembly-ஐக் குறித்ததாக அமையும். அதற்குப் பின்னர் 4, 5 ஆண்டுகள் கழித்து, 1937-லே இருந்துதான் Assembly வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. 1952-லே இருந்துதான் தனித் தன்மையை நாம் பார்க்கிறோம். 1956-லே இருந்துதான் தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் அமைந்தது. ஆகவே, மெல்ல - ஜனநாயக அமைப்பில் there is a growth, சட்டமன்ற அமைப்பு முறைகளில் சில வளர்ச்சி முறைகள் மெல்ல மெல்ல ஏற்பட்டுள்ளன. வெள்ளைக்காரனோ, யாரோ, எப்படியோ ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வந்துவிட்டது. ஆகவே அப்போது சொன்ன கருத்துக்காக, இப்போது வேண்டாம் என்று சொல்ல வேண்டிய ஒரு அவசியம் எனக்குத் தோன்றவில்லை. அது வேறு கோணத்தில் சொல்லப்பட்டதாகத்தான் நான் எண்ணுகிறேன்.

இரட்டை ஆட்சியை அகில இந்தியாவில் வெற்றிகரமாக நடத்திய ஒரே மாநிலம் அப்போது இருந்த சென்னை மாகாணம்—Madras Province அப்போது இருந்த முதலமைச்சர் போன்ற நிலையிலே இருந்தவர்களுக்கு Premier, என்றுதான் பெயர். அப்போது வழங்கிய 'Province' என்ற சொல்லைக்கூட, தமிழ்நாட்டிற்கோ, ஆந்திராவிற்கோ இப்போது நாம் பயன்படுத்துவதில்லை. State-மாநிலம் என்றுதான் பயன்படுத்துகிறோம். ஆகவே நிலைமைகள் மாறிவிட்டன.

இன்னும் சொல்லப்போனால், முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது ஒன்றைத் தெரிவித்தார். அவருடைய பேச்சிலே அந்தக் கருத்தை நான் பார்த்தேன். Montague-Chelmsford Reforms-ல் சொல்லப்பட்ட அந்தச் சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் உடனே ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அது பல ஆண்டுகள் கடந்த அளவிலேதான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 1935-லேதான் அது ஒரு அரசியல் சட்ட வடிவம் பெற்றது. பல காலம் வரை பல சிக்கல். அதுவும் வெள்ளைக்காரனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில். அதற்குப்

2001 செப்டம்பர் 12] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

பின்னர், இன்றைக்கு வேறு சில மாநிலங்களிலே இந்த மேலவை வேண்டாம் என்று சொல்லி முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். 1985-வது ஆண்டிலே, ஆந்திரா, அந்த மேலவையை நீக்கவிட்டது என்ற கருத்தெல்லாம் இருக்கிறது. ஆந்திராவிலே உள்ள மேலவைக்கு ஒரு பெரிய வரலாறு, அடிப்படை கிடையாது தமிழ்நாட்டிலே ஆனால் ஒரு பெரிய வரலாறு உண்டு. ஏனென்றால் இன்றுள்ள இந்தச் சட்டசபைக்கு அது Parent body மாதிரி. அதனுடைய வரலாற்றை நாம் பயன்படுத்தலாம். அதிலே ஒன்றும் தப்பு இல்லை. அப்போது நிறைவேற்றப்பட்ட பல சட்டங்கள் பயன்படும். ஒருமுறை, குடியரசுத் தலைவராக இருந்த திரு. ஆர்.வி. அவர்கள், இங்கே அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு பெரியவருக்குப் பாராட்டு விழா நடைபெற்றபோது அவர் குறிப்பிட்டார்: “சட்டத்திலே நாங்கள் எந்த நுணுக்கத்தை அரசுச் செயலாளரோ அல்லது அரசு அலுவலர்களோ தவறி, கவனிக்காமல் விட்டு விட்டார்களோ, அதையெல்லாம்கூட வழக்கறிஞர் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் இந்த மேலவை இருக்கிற காரணத்தினால்தான், அவைக்கு எடுத்துக்காட்டி, அதை உடனுக்குடன் நாங்கள் திருத்திக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை அந்தப் பெரியவர், அந்த வழக்கறிஞர் தருகிறார்” என்று அவரைப் பாராட்டினார்.

அதேபோல், திரு. ஏ.எல். முதலியார் அவர்கள் மேலவையிலே இருந்தபோது, அவர்கள் கொண்டுவந்த அந்தச் சட்டம், அதாவது, சென்னை மாநகரில் உள்ள பூங்காக்கள், விளையாட்டுத் திடல்கள், வெற்றிடங்கள் இவற்றை எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் encroach-ஆக்கிரமிப்பு செய்யக் கூடாது என்பதற்காக ஏறத்தாழ, 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கொண்டுவந்த அந்தச் சட்டம்தான் இன்றைக்கும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகர் நான்கிலே ஒரு பங்காவது காப்பாற்றப்பட்டது என்றால், திரு. ஏ.எல். முதலியார் அவர்கள், மேலவையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுவந்த சட்டமே காரணம். அவர் ஒரு துணைவேந்தராக இருந்த காரணத்தினால், அவருடைய அனுபவம் நமக்குப் பயன்பட்டது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், இன்னொரு கருத்து—We have not made it a permanent part of our Constitution—மேலவையை நிரந்தரமான ஒரு பகுதியாக அரசியல் சட்டத்திலே ஆக்கவில்லை என்று டாக்டர் அம்பேத்கர் சொல்லியிருப்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதை நான் அவருடைய பேச்சிலே பார்த்தேன். டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்கள் மேலவை permanent நிரந்தரமாக இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை.

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

is left with us. டாக்டர் அம்பேத்கர், மேலவை எந்த மாநிலத்திலும் நடைபெறக் கூடாது என்ற கருத்திலே கூறவில்லை. ஆகவே அது மாநில விருப்பமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேல் தீர்மானிக்க வேண்டியது அந்தந்த மாநிலம் என்று there is sufficient provision in the present article for getting rid of the Second Chamber. விரும்பாவிடில் அதை நீக்கிவிடுவதற்கான எல்லா அதிகாரமும் மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை அவர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். எனவே அந்தவகையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம்தான் தீர்மானிக்கிறவர்கள் என்பதிலே எனக்கு ஒன்றும் மாறுபாடு இல்லை. சட்டமன்றத்திற்கு அந்தத் தகுதி உள்ளது; அதிகாரம் உள்ளது. ஆனால் நமக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மேலவை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்தால் உள்ளபடியே நாட்டுக்கு ஒரு பெரிய நன்மையைச் செய்கிறோமா என்று கேட்டால் என்னால் அப்படிச் கருத முடியவில்லை.

பிற்பகல் 6-25

இன்னொரு கருத்து இந்த அவையிலே பேசப்பட்ட கருத்து, இது ஆங்கிலேயரிடமிருந்து வந்தது என்பது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் வந்தது என்பதனால் அப்படியே இன்னும் தொடர வேண்டுமா என்று ஒரு கேள்வி, நாம் ஏதோ ஆங்கிலேயர் காலத்திலிருந்து வந்ததையெல்லாம் விட்டுவிட்டதைப் போல கேட்கப்படுகிறது - இப்பொழுது நாம் கூடியிருக்கிற இந்த இடம்கூட ஆங்கிலேயர் காலத்திலிருந்து வந்தது. ஆங்கிலேயர் காலத்திலிருந்து வந்ததுதான் Legislature அவர்கள் நம்மை அடிமைப்படுத்தியிருக்கலாம்; ஆட்சி நடத்தியிருக்கலாம்; அந்நியனாக இருக்கலாம்; சுர்ண்டி இருக்கலாம்; என்ன வேண்டுமானாலும் செய்திருக்கலாம். நம்மை அறிவுள்ளவர்களாக ஆக்கிய அந்தப் பெருமையும் அவர்களுக்கு உண்டு. அரசியலிலே Democracy என்பதை நடைமுறைப்படுத்தி, இந்தியாவிலே எந்த மகாராஜா செயல்படுத்தினார்? மகாத்மா காந்தியடிகளோ, பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவோ, இந்த மக்களைத் தயாரித்தார்கள். அவர்களுக்கு அந்த விடுதலை உணர்வை ஊட்டினார்கள் என்பதெல்லாம் பெரிய வரலாற்றுச் செய்தி. ஆனால் வெள்ளைக்காரன் கண்டுபிடித்ததையெல்லாம் நாம் நீக்கிவிடலாம், அவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டது என்ற காரணத்தால் அதை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தக் காலத்திலே சொல்வார்கள். வெள்ளைக்காரன் ஏற்படுத்திய படிப்பே கூடாது என்றால் ஆங்கிலமே கூடாது. அப்படி நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? ஆங்கிலம்

2001 செப்டம்பர் 12] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

இல்லாமல் நமக்கு இந்த வளர்ச்சி கிடைத்து இருக்குமா? தாய் மொழிப்பற்றுகூட ஒருவகையில் ஆங்கில அறிவு உள்ளவர்கள் தமிழைப்பற்றி ஆராய்ந்து அதன் பெருமையைச் சொன்ன காரணத்தால் நாம் பெற்ற உணர்வு. அதற்கெல்லாம் விளக்கம் வேண்டாம்.

ஆகவே ஆங்கிலேயர்கள் காலத்திலே வந்தது என்பதற்காக அடியோடு நாம் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடவும் முடியாது. தேவையென்றால் ஏற்றுக்கொள்வது தவறல்ல. இரயில்வேயோ, டெலிபோன் தொடர்போ, தந்தி, தபால் தொடர்போ, சென்னை பல்கலைக்கழகமோ, அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளோ, பாங்க் முறைகளோ இவையெல்லாம் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து வந்தவைதான். அதைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றிப் பயன்படுத்த வேண்டிய ஒரு கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதனால் இவற்றையெல்லாம் நான் சொல்கிற காரணத்தால் உடனே என்னுடைய கருத்தை ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்கப் போவதில்லை.

நீங்கள் எப்படி உறுதி எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ, அதே உறுதியோடுதான் நானும் வந்து இருக்கிறேன். ஆகவே உங்களுடைய ஆளும் கட்சியினுடைய சார்பாக நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகின்றபோது, ஒன்றை மட்டும் கருதிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Counselling is always better and counselling from people who are not directly concerned with the problem is always better.

வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மேலவை வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களையும், - வேண்டாம் என்பதற்கான காரணங்களையும் எடுத்து இயம்பி இருக்கிறார்கள். 1986 ஆம் ஆண்டு 14-5-1986-லே மேலவை வேண்டாம் என்று அன்றைய முதலமைச்சர், மறைந்த டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு ஏன் இந்த முடிவை எடுத்தது என்பதுபற்றி சரியான விளக்கத்தை அவைக்குத் தர நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏதோ காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக அன்று இந்த முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் S.R.B. அவர்கள்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

பேசுகிறபோது சொன்னார். அந்தக் காலத்தே அன்றைய முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அடிக்கடி பெரும்பான்மையான நேரம் மேலவையில் இருந்தார் என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டினார். அப்படி பல நேரம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேலவைக்குச் சென்று மேலவையினுடைய நிகழ்வுகளைக் கண்காணித்த காரணத்தால் மேலவைமீது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இருந்த அந்த நல்ல எண்ணமே மங்கக் கூடிய சூழல் அன்று உருவானது.

பிற்பகல் 6-30

மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். 1962 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது, ஆங்கு நிலவிய சூழலைப்பற்றி எடுத்து இயம்பினார்கள். அப்போது டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் இருந்தார்கள். திரு. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் இருந்தார்கள். பேராசிரியர் அவர்களுடைய ஆசிரியர் அறிஞர் சிதம்பரநாதனார் இருந்தார்கள் என்றால், அன்று மேலவை இருந்த நிலை வேறு. பேராசிரியர் அவர்கள் சொல்வதைப்போலவே, பண்பாளர்கள் இருந்தார்கள்; நல்ல அறிஞர்கள் இருந்தார்கள் என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் நாளடைவில் படிப்படியாக மேலவைத் தேர்தலிலே அரசியல் ஊடுருவிவிட்ட காரணத்தால், அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு, ஆன்றோர்கள் நிரம்பிய அவையாக இருந்த மேலவை, அறிஞர்கள் நிறைந்த அவையாக இருந்த மேலவை, அரசியல் தாக்கத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, அது அரசியல் அலை வீசுகிற ஒரு மையமாக மாறிவிட்ட உண்மையினை பேராசிரியர் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஆசிரியர் பிரதிநிதியாக மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களாக இருந்தாலும் சரி, உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலமாக மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோருமே அரசியல் கட்சிகளின் பின்னணியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிற்கால வரலாற்றை பேராசிரியர் மறுக்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். பேரவையிலே பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார், மேலவை என்பது ஒரு cooling place என்ற அளவிற்கு, பேரவையிலே கடும் வாதங்களும், சொற்போர்களும் நிகழ்கிறபோது, ஆங்கே மேலவைக்குச் சென்றால், அது ஒரு அமைதிப் பூங்காவாக இருக்கும் என்ற எண்ணக்கிடக்கையை, நிலைமையினை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்.

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. சி. பொன்னையன்]

Cup and Saucer என்ற முறையிலே Tea-ஐ கோப்பையிலே அப்படியே குடிக்கிறபோது, அது சுடும். ஆனால், Saucer-ரிலே ஊற்றிக் குடிக்கின்றபோது, சூடு தணிந்து விடும், அதுபோலத்தான் மேலவை என்று அண்ணா சொன்னார். உண்மைதான். ஆனால் நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல, அரசியல் தலையீடு அதிகமாக மேலவைப் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுப்பதிலே ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், மேலவையிலே சென்று பார்க்கின்றபோது, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேலவைக்குப் பலமுறை சென்றபோது, அது பிளாஸ்கிலிருந்து டீயை, காப்பியை அப்படியே சூடாகக் குடித்தால் எப்படி சுட்டுவிடுமோ அப்படிச் சுடுகின்ற நிலையிலே மேலவை இருக்கிறதே என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்று சொன்னார். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கண்ணியமான வார்த்தைகள் மட்டுமே பேசப்படும் இடம் மேலவை என்ற நிலை மாறி, தகாத வார்த்தைகளெல்லாம் பேசப்படுகின்ற ஒரு இடமாகக்கூட மேலவை திகழ்ந்திட்டதைக் கண்டு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதிர்ச்சியுற்றார்; வேதனைப்பட்டார். இப்படிப்பட்ட ஒரு மேலவை தேவையா? காலத்தை வீணாக்குகிற ஒரு நிலையில் மேலவை தேவையா? சட்டப் பேரவையிலே தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். கொள்கை முடிவுகளை நாம் நடைமுறைப்படுத்துகிறோம். மேலவைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. மேலவையிலும் பல நாட்கள் ஆங்கு அது விவாதிக்கப்பட்டு, ஒரு நாளில் முடிய வேண்டிய பணி, இரண்டு நாள், மூன்று நாள் என்றெல்லாம் சண்டைகள் காரணமாக, கருத்து வேறுபாடு என்பது அறிவுபூர்வமான கருத்துவேறுபாடாக இல்லாமல் ஆரவாரமிக்க பிரச்சினைகளாக மேலவையில் பல நேரம் உருவாகிய காரணத்தால் மேலவையினால் பல நேரங்களில் பல நிகழ்வுகள், பல தீர்மானங்கள் காலத்தே முடிக்க முடியாத அவலநிலைகூட பலகாலம் உருவானதை அவை அறியும். இதையெல்லாம் ஆய்ந்துதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் யோசனை செய்தார். ஒருபுறம் வீணாகச் செலவாகிறது. இன்னும் ஒருபுறம் அருமையான கருத்துகள் சட்டப் பேரவையிலே, சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களால் கூறப்படுகிறபோது, அறிஞர்கள் நிறைந்த அவை என்று வருகின்ற மேலவையிலே இப்படியெல்லாம் பிரச்சினைகள், தகாத முறையிலே சென்றுகொண்டு இருக்கின்றனவே, இது உகந்தது அல்ல என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்துதான் இந்த மேலவையே தேவையில்லை என்ற ஒரு நிலைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வந்தார்கள். அப்போது மேலவை நீக்கப்பட்ட நேரத்திலே, கலைக்கப்பட்டபோது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், திமுக-வினுடைய தலைவர்கூட மேலவையினுடைய உறுப்பினராகத்தான்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

இருந்தார். எந்த ஒரு காரணத்திற்காகவும் நான் அதற்குள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை. பேராசிரியர் பேசுகிறபோதுகூட ஒன்றைச் சொன்னார். பதவி என்பது வரும், போகும், எங்களுக்கு அதிலே ஆசை இல்லை என்று சொன்னார். ஆனால் திரு. S.R.B. வேறு கருத்தோடு அதைப் புரிந்துகொண்டார் என்று கருதுகிறேன். அதைக்கூட கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அன்று M.L.A. பதவியை ஈழப் பிரச்சினை காரணமாக கலைஞர் அவர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்ட நிலை; அதற்குப்பிறகு பேராசிரியர் அவர்களும் அப்போது ராஜினாமா செய்து விட்டார்கள். பிறகு ஏற்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலை அல்லது திரு. S.R.B. சொல்லியதைப் போல, பதவி ஆசை காரணமோ என்னவோ, தெரியாது; மேலவைக்கு வர வேண்டிய ஒரு நிலைக்கு தி.மு.க.-வின் தலைவர் உந்தப்பட்டு வந்துவிட்டார். (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை; திரு. S.R.B. சொன்னதற்குப் பதில் சொல்கிறேன். அதன் காரணமாகத்தான் மேலவை கலைக்கப்பட்டது என்ற ஒரு நிலையை S.R.B. அவர்கள் கூறியது தவறு என்பதற்காக நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை; I am coming to the point.

பிற்பகல் 6-35

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த நிலையில், அதை ராஜினாமா செய்துவிட்டு, மேலவைக்கு வர வேண்டுமென்றோ, அதை செய்துவிட்ட காரணத்தால்தான் மேலவைக்கு வர வேண்டுமென்றோ, அந்த நோக்கத்திலே வந்தவர் அல்ல; மேலவையில் கலைஞர் இருந்தாக வேண்டும் என்று கட்சி கட்டளையிட்டது; அதற்காக அவர் வந்தார்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவரும் அவரே; கட்சியும் அவரே. இந்த நிலையிலே அவர் எடுத்த முடிவு எத்தகைய முடிவு என்பதை அவை புரிந்துகொள்ளும் என்று கருதுகிறேன்.

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கட்சியும் அவரே; தலைவரும் அவரே. இரண்டு பேருக்கும் பொதுச் செயலாளரும் நானே.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்குள் நான் ஆழமாகச் செல்ல விரும்பவில்லை.

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அதுதான் உண்மையான நிலை என்று இருந்தால், பேராசிரியர் அவர்கள் இன்று இரண்டாம் நிலையிலே, உண்மையான இரண்டாம் நிலையிலே வந்து இருக்க வேண்டும். அடுத்த வாரிசு என்று பேராசிரியர் வர வேண்டுமென்றுதான் தி.மு.க.-விலே தொண்டர்கள் விரும்புகிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால் அந்தத் தலைமை உங்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தரவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய வேதனை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக, நான் அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவிக்கிறேன். கலைஞரை விட நான் ஒன்றரை வயது அதிகம். எனவே நான் அவருக்கு வாரிசு ஆகிற நிலை இந்த நாட்டிலே என்றைக்கும் கிடையாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). கலைஞருக்கு யார் வாரிசோ அவர்தான் எனக்கும் வாரிசு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாடு விரும்புவது, குடும்ப ஆதிக்கம் வேண்டாம்; பேராசிரியரைப் போன்ற அறிஞர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புத் தரவில்லையே; ஏன் இந்த ஓரவஞ்சனை என்று நாட்டு மக்கள் நினைக்கிறார்கள்; நான் சொல்லவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடத்திலே இவ்வளவு அன்பு வைத்து இருப்பது எனக்கு இப்போதுதான் தெரியும்; தெரிந்திருந்தால் முன்னாலேயே நிதி அமைச்சரையே ஆலோசனை கேட்டு, இந்த நாட்டிலே நானேகூட முதலமைச்சராக வந்திருப்பேன். அந்த வாய்ப்பு எல்லாம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. இருந்தாலும்கூட நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், நான் எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல் அரசியலில் ஈடுபட்டவன். எந்த நோக்கமும் எனக்குக் கிடையாது. என் எண்ணத்தைச் சொல்ல எங்கே உரிமையான இடம் இருக்கிறதோ, அங்கே இருந்து சொல்லிக்கொண்டிருப்பேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்து, மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய பேராசிரியர் அவர்கள் பேசுகிறபோது இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னார். பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கைதான் மேலவை இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை. அந்தக் கொள்கையைத்தான் நாங்கள்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

கடைப்பிடித்து வந்தோம்; வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது தவறான தகவல் என்பதை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருக்கின்றபோதே, பாராளுமன்றத்திலே 16-5-1968-ல் அப்போதைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. செ. கந்தப்பன் அவர்கள், ஆந்திர மாநிலத்திலே மேலவை கலைக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானம் போட்டு, அந்தத் தீர்மானத்தை நாடாளுமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்றபோது, அப்போது திரு. செ. கந்தப்பன் அவர்கள் பேசினார்; நாடாளுமன்றத்திலே பேசி இருக்கிறார்; அவர் பேசியது, DMK Policy all along has been that Upper House is superfluous என்று சொல்லி, ஆந்திர மாநிலத்தினுடைய மேலவை கலைக்கப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு தி.மு.க. ஏற்பு அளிக்கிறது என்று நாடாளுமன்றத்திலே கூறினார், பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்தபோதே. அப்போது அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கை என்ன? தாங்கள் கூறியது, தற்போது கூறுவது என்ன? அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையே, மேலவை இருக்கக்கூடாது என்பதுதான். அதை வெளிக்காட்டுவதாகத்தான் திரு. செ. கந்தப்பன் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே 16-5-1968-லே இதைச் சொல்லி இருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லி, அத்தோடு அல்ல, 1985-லே அண்ணாவின் மறைவுக்குப் பிறகு தி.மு.க.-வினுடைய கொள்கை, அண்ணாவினுடைய கொள்கையாக இருந்திருக்குமானால், நீங்கள் மேற்கு வங்கத்தில் மேலவை கலைக்கப்பட்டபோது, என்ன முடிவு எடுத்திருக்க வேண்டும்? எப்போதும் கம்யூனிஸ்டுகளைப்போல கொள்கைப் பிடிப்போடு இருப்பதுதான் தி.மு.க. என்று மாண்புமிகு பேரரசிரியர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 'சொல்வது ஒன்று, செய்வது பிறிதொன்று' (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதுதான் தி.மு.க. என்பதற்கு மற்றுமொரு உதாரணம்.

பிற்பகல் 6-40

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, Legislative Council—மேலவை-எங்கேயும் இருக்க வேண்டுமென்பது தி.மு.க.-வினுடைய கொள்கையல்ல. எல்லா இடத்திலும் இருக்க வேண்டுமென்பது எங்களுடைய கொள்கையல்ல. தமிழ்நாட்டில் Legislative Council நீடிக்கலாம் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றி நாங்கள் தீர்மானிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், பொதுக்

2001 செப்டம்பர் 12] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

குழுவினரே கூட அப்படி ஒரு தீர்மானத்தை என்னைக்கும் நிறைவேற்றவில்லை. திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் சொன்னதுகூட ஒருவேளை அவர் தனிப்பட்ட முறையிலே தெரிவித்ததாக இருக்கலாமோ என்பது பற்றியும் எனக்குத் தெரியாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆந்திரத்திற்கு ஒரு முடிவு, தமிழகத்திற்கு ஒரு முடிவு என்பது கொள்கையல்ல. கொள்கை என்றால், தமிழகத்திற்கும் அதே கொள்கைதான் இருக்க வேண்டும். ஆந்திராவிற்கும் அதே கொள்கைதான் இருக்க வேண்டும். மேற்கு வங்கத்திற்கும் அதே கொள்கைதான் இருக்க வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கை—கொள்கை என்பது எப்போதும் பொதுக் குழுவிலே பேசப்பட்டு எடுக்கப்பட்ட முடிவு இல்லை என்று பேராசிரியர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அண்ணாவின் கொள்கை என்பது, அண்ணா அவர்கள் வகுத்த கொள்கை That is the policy, அண்ணாவினுடைய கொள்கை என்பதே ஒரு policy. அண்ணாவின் கொள்கையை எப்படி பொதுக் குழு ஆராய முடியும்? Anna is not subject to General Council அதனால்தான் அண்ணாவின் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தீர்கள். அண்ணாவின் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அதைப்பற்றி பொதுக்குழுவில் நாங்கள் முடிவு எடுக்கவில்லை என்று சொல்வது அண்ணாவின் கொள்கையை நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். மேசையைத் துட்டும் ஒலி)

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்வது, ஒரே கொள்கை இருக்குமானால், ஆந்திராவிற்கு, மேற்கு வங்கத்திற்கெல்லாம் அதை எப்படி நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நான் இங்கே பேசுகிறபோது சொன்னேன், இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று தீர்மானிக்கிற அதிகாரம் உண்டு. இந்தச் சட்டமன்றம்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று நான் சொன்னதும், நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கிறபோது வேண்டாம் என்று தீர்மானியுங்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கிறோம். என்றும் இந்தச் சட்டமன்றம் தீர்மானிப்பதுதான் முடிவு என நான் பேசியது இந்த அவையினுடைய குறிப்பேட்டில் நிச்சயமாக இருக்கும். அதை அமைச்சர் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அதே முறையில் ஆந்திரா, மேற்கு வங்கம் ஆகிய மாநிலங்களின் சட்டமன்றம் தீர்மானித்து

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதிலே அப்பொழுது தி.மு.க.விற்கு மாறுபாடு இருக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே நான் விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டேன். கொள்கை என்பது, தி.மு.க. இங்கிருந்தாலும் சரி, எங்கிருந்தாலும் சரி, ஒரே கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இரட்டைக் கொள்கை கூடாது என்பதற்குத்தான் நான் இதை எடுத்துச்சொல்கிறேன்.

அதேபோலத்தான் 1985-லே ஆந்திர மாநிலத்திற்கும் இப்படிப்பட்ட முரண்பட்ட கொள்கையை தி.மு.க. கடைப்பிடித்தது. ஏன் அப்படிப்பட்ட முரண்பட்ட கொள்கையை தி.மு.க. கடைப்பிடித்தது? காரணம், அண்ணாவின் கொள்கை என்று சொல்லிவிட்டு, அண்ணாவின் கொள்கையைப் குழி தோண்டி புதைத்தாலும் பரவாயில்லை. புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் திட்டத்தை முறியடிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே கொள்கைதான் உங்களின் கொள்கையாக இருந்த காரணத்தால்தான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல ஒரு திட்டத்தை, நல்ல ஒரு கொள்கையை, ஒரு செயலாக்கத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டால் அதை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடாது என்று உங்கள் கட்சித் தலைவர் முடிவு எடுத்தார். அது அண்ணாவின் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட கொள்கை என்று இருந்தபோதிலும்கூட, புரட்சித் தலைவருடைய நடவடிக்கையை எதிர்க்க வேண்டுமென்று எண்ணிவிட்டீர்கள். காலரா காலம் எதிர்த்தே தீர வேண்டுமென்ற முறையிலே, வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு மேலவை, அப்போது வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே அவர்கள் நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தார்கள். Their main duty was revenue collection.

பேரவையைப் பொறுத்தவரைக்கும், சட்டப் பேரவையில் அப்பொழுது படித்தவர்கள், விவரம் புரிந்தவர்கள், அறிஞர்கள் இல்லாத காலம், அந்தக் காலம். அத்தோடு அல்லாமல், சட்டப் பேரவையினுடைய நிகழ்வுகளை கட்டுப்படுத்த வேண்டும், அதுவே வெள்ளைக்கார ஆதிக்கத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே மேலவை இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். அது கொல்கத்தாவாக இருந்தாலும் சரி, மும்பையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சென்னையாக இருந்தாலும்

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. சி. பொன்னையன்]

சரி, வெள்ளைக்காரர்களுக்குப் பெரிதும், Maximum revenue collection for the British Colony was from the 3 States என்பதுதான் நடைமுறையில் இருந்த உண்மை. அதைப் பாதுகாக்க விவரம் புரிந்தவர்கள் மட்டுமே மேலவையில் இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, அவர்களுடைய சுயநலத்திற்கு, அவர்களுடைய சுரண்டலுக்காக, வெள்ளைக்காரன் கொண்டுவந்த ஒன்றை, புரட்சித் தலைவர் நீக்கியபோது, புரட்சித் தலைவர் உங்களுக்கு ஆகாதவர் என்ற காரணத்திற்காக அவர் கொண்டுவந்த நல்ல திட்டத்தை, அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லி எதிர்க்கிறீர்களே, அது அண்ணாவுக்கும் உகந்ததல்ல. அண்ணாவினுடைய கொள்கைக்கு உகந்ததா என்பதனை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 6-45

அதுமட்டுமல்ல மாண்புமிகு உறுப்பினர் S.R.B. அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார். அப்போது மாண்டே செம்ஸ்போர்டு இந்தச் சென்னையைப் பொறுத்தவரைக்கும் this is an intellectual capital என்று கருத்து தெரிவித்து அந்த அடிப்படையிலே இதற்கு முக்கியத்துவம் தருவதாகச் சொன்னார். அந்த நாளிலே அவர்கள் மேற்கொண்ட அந்தக் கடித்து, படிப்படியாக எப்படி ஒரு progressive change அதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதனை அவை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தற்போது நமது சட்டப் பேரவையைப் பொறுத்தவரைக்கும் நமது சட்டப் பேரவை has become an intellectual capital today. Legislative Council has become a total redundancy today. காரணம், இந்த ஆண்டு மட்டும், இந்தத் தொடர் சட்டப் பேரவையிலே இருக்கிற 235 சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களில் 6 பேர் Ph.D., படித்த அறிஞர்களாக இங்கே இருக்கிறார்கள். மேலவையிலே கடந்த காலத்திலே அப்படிப்பட்ட Ph.D. படித்த அறிஞர்கள், மேலவை இருந்த காலத்திலே இல்லாத நிலை இருந்தது என்பதனை மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களும், அவை உறுப்பினர்களும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தற்போது ஒரு பெரும் மாற்றம் உருவாகியிருக்கிறது. கல்வி அறிவு மக்கள் மத்தியிலே அதிகம் பரவிவிட்டது, விழிப்புணர்வு பரவிவிட்டது. தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணாவும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் நாட்டுக்கு வித்திட்ட அந்தச் சிந்தனைகளெல்லாம் தற்போது மலரத் தொடங்கிவிட்டன. மக்களிடையே ஒரு மறுமலர்ச்சி உருவாகியிருக்கிறது. அதையொட்டி புரட்சித் தலைவர்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [2001 செப்டம்பர் 12]

அவர்களுடைய வாரிசாகிய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சியிலே இப்போது சட்டப் பேரவையில் படித்தவர்கள் ஏராளமான பேர் வந்திருப்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) Ph.D. முடித்த அறிஞர்கள் - அறிஞர்கள் அவை என்றுதானே மேலவையைச் சொல்கிறோம். எந்தக் காலத்திலும் Ph.D. முடித்தவர்கள் மேலவையில் இருக்கின்ற ஒரு நிலை உருவாக்கப்பட்டதா? இருந்ததா? இல்லை. மாறாக, தற்போது 6 Ph.D. முடித்தவர்கள் இந்தச் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். மருத்துவர்கள், அலோபதி டாக்டர்கள் 3 பேர் இருக்கிறார்கள். ஹோமியோபதி பட்டம் பெற்றவர் ஒருவர் இருக்கிறார். பொறியியல் பட்டம் பெற்றவர் 2 பேர் இருக்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாக 136 பேர் சட்டப் பேரவையிலே எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு புரட்சித் தலைவி ஆட்சிக் காலத்திலே பட்டதாரிகளாக இருக்கிறார்கள் என்ற பெருமையினை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) படித்தவர்கள் சட்டப் பேரவையிலே அதிகமாக இல்லாத அந்தக் காலத்திலே மேலவை தேவைப்பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் படித்தவர்களே பெரும்பான்மையோர் என்ற நிலை இருக்கிற இந்தச் சட்டப் பேரவைக்கு வீண் செலவை வைக்கின்ற கிட்டத்தட்ட 3 ¼ கோடி ஒரு ஆண்டுக்குச் செலவாகும் என நாங்கள் கணக்கிட்டு இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு மேலவை, காலத்தை வீணாக்கும் மேலவை தேவைதானா? தேவை இல்லை என்பதே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அரசினுடைய கருத்து என்பதனை நான் அவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு மேலவையில்கூட, பெண்களுக்கு ஒரு நாட்டினுடைய அச்சாணியாக, ஒரு நாட்டினுடைய சமுதாய மறுமலர்ச்சியின் ஆணிவேராக விளங்க வேண்டியவர்கள், விளங்கக்கூடியவர்கள் அந்தத் தாய்க்குலப் பெண்கள். அந்தப் பெண்களுக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் மேலவையில் அன்று தரப்படவில்லை. ஆனால் இன்று புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே சட்டப் பேரவையிலே 26 பெண்கள் இருக்கிறார்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதைவிட பெரிய மறுமலர்ச்சி, இந்தப் பேரவை அந்த மேலவையைவிட பல சாதாரண, பல பாராட்டக்கூடிய இலக்கணங்களைப் பெற்று விளங்குகிறது. இந்தப்பேரவை அந்த மேலவையைவிட பல மடங்கு உயர்ந்தது என்ற நிலை உருவாகியிருப்பதை அவை உணர வேண்டும், அவையினுடைய உறுப்பினர்கள் உணர வேண்டும் என்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2001 செப்டம்பர் 12] [திரு. சி. பொன்னையன்]

பிற்பகல் 6-50

ஏற்கெனவே அன்புச் சகோதரர் பழனிசாமி அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் தந்துவிட்டார். திரு. மாணிக்கம் அண்ணன் அவர்கள் அன்று பேசுகின்றபோது, சட்டமன்ற மேலவையிலே அவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். ஆனால் C.P.I. இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு கொள்கை முடிவு என்று எடுத்துவிட்டால், அந்த முடிவை எங்கும், எந்தக் காலத்திலும், எந்த இடர்ப்பாடுகள் வந்தாலும் அதை ஈடேற்றும் ஒரு மாபெரும் இயக்கம் என்பதை இந்த அவை உணரும். மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் கூட அதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இதையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்களே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கருத்துகளை, நான் கூறிய விளக்கங்களையெல்லாம் ஏற்று, ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர், தமிழகத்தின் காவல் தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள்— நான் ஆச்சரியப்பட்டுப் போனேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சட்டப் பேரவையில் அவர் முன்னர் பேசிய பேச்சை நான் எடுத்துப் பார்த்தேன் — அவர் கிட்டத்தட்ட 40 நிமிடங்களுக்கு மேல் பேசியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன். ஆணித்தரமாக extempore speech என்ற முறையிலே பல அரிய கருத்துகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் எடுத்துப் படிக்கலாம் என்று நானும் எண்ணிக்கொண்டு வந்தேன். புரட்சித் தலைவி அவர்கள் வந்தவுடனே அதை அவர்களிடம் நான் காண்பித்தேன். அத்தகைய ஆணித்தரமான காரணங்கள், மேலவை ஏன் வேண்டாம் என்பதற்கு உள்ள பல காரணங்களை 1991-லேயே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெள்ளத்தெளிவாக, சிந்தனைத் திறனோடு எடுத்து இயம்பி இருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் தற்போது நான் கூறிய கருத்துக்களை ஏற்று சட்ட மன்ற மேலவை வேண்டாம் என நாங்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பெயரிலே கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை அவை ஏற்குமாறு வேண்டி, அமைகின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. தீர்மானம்

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய விவாதம் என்பது ஆரோக்கியமாகவும், நாங்கள் எல்லாம் பெருமைப் படக்கூடிய வகையிலே, பாராட்டக்கூடிய வகையிலே அமைந்தது என்பதை நான் பாராட்டி மகிழ்கிறேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து வைக்கின்ற கருத்துக்கு, பேராசிரியர் அவர்களின்

[திரு. ஜி.கே. மணி] [2001 செப்டம்பர் 12]

ஆரோக்கியமான விவாதமும், நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆரோக்கியமான மறுப்பும், அதேநேரத்தில் மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துகளுக்கு விவாதங்கள் என்பதும் மாறி மாறி ஆரோக்கியமாக எல்லோரும் பாராட்டக்கூடிய வகையிலே அமைந்திருந்தன. ஆகவே கடந்த சில நாட்களிலே (மணியடிக்கப்பெற்றது) சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இவ்வளவு ஆரோக்கியமாக இருப்பதால்தான் மேலவையே வேண்டாம். இது போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. ஜி.கே. மணி: ஆகவே, இப்படி இந்த ஆரோக்கியமான விவாதம் தொடர வேண்டும். நம்முடைய எண்ணத்திற்கேற்ப சிறப்பாக அமைய வேண்டுமென்ற என்னுடைய ஆழ்ந்த வேண்டுகோளை வைத்து இந்த மேலவை மீண்டும் வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி, இந்த அவையிலே வேண்டாம் என்று கொண்டுவந்த தீர்மானத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து பாட்டாளி மக்கள் கட்சி சார்பிலே வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(பாட்டாளி மக்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு வைக்கப்பெற வேண்டும். அரசமைப்பு சட்டப் பிரிவு 169(1)-ன்படி இந்தத் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா என அறிய வாக்குப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். பேரவையின் முடிவை அறிய எண்ணிக் கணிக்கும் முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். எனவே தற்போது பேரவை முதன்மைச் செயலாளர் அவர்கள் அழைப்பு மணியை அடிப்பார். உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் இருக்கையிலே அமர வேண்டும்.

(அழைப்பு மணி இரண்டு மணித் துளிகள் ஒலிக்கப்பட்டது.)

2001 செப்டம்பர் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

பிற்பகல் 6-55---7-11

பேரவையின் நுழைவாயில்கள் அனைத்தையும் மூடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

(பேரவையின் நுழைவாயில்கள் அனைத்தும் மூடப்பெற்றன.)

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பில் மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை அவையின் முடிவிற்கு விடுகிறேன்:

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி

“தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்றும், அதற்குரிய சட்டத்தினை அந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளுக்குச் செயல் விளைவு அளிக்கத் தேவைப்படுகிற அரசமைப்பின் திருத்தத்திற்கான வகைமுறைகளையும் மற்றும் நாடாளுமன்றம் தேவையெனக் கருதலாகும் நிறைவுறு இடையுறு மற்றும் விளைவுறு வகைமுறைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் இந்திய அரசமைப்பின் 169-ம் பிரிவு 1-வது உட்பிரிவின்படி தகுந்த சட்டத்தினை இயற்ற வேண்டும் என்ற இப்பேரவையின் 26-7-1996 ஆம் நாளன்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை இப்பேரவை நீக்கிக்கொள்கிறது.”

நம்முடைய பேரவை 6 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒவ்வொரு பிரிவாக நான் அறிவித்த பிறகு பேரவை முதன்மைச் செயலாளர் அவர்கள் உறுப்பினர்களின் பெயர்களைப் படிப்பார்கள்.

பிளாக் 1

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1. திரு. பி.எம். நரசிம்மன்
2. மாண்புமிகு திரு. அ. அருணாசலம்
3. திரு. செ. அண்ணாதுரை
4. திரு. கு. அண்ணாமலை
5. திரு. ப. அண்ணாவி
6. திரு. பி.ஆர். சுந்தரம்
7. திரு. அனிதா ஆர். ராதாகிருஷ்ணன்

[பேரவைத் தலைவர்] [2001 செப்டம்பர் 12]

8. திரு. ஆகுசி அன்பழகன்
9. திரு. கே.பி. அன்பழகன்
10. திரு. கு. அன்பழகன்
11. திரு. ப. ஆண்டிவேல்
12. திரு. த. ஆறுமுகம்
13. திரு. ப. இளவழகன்
14. திரு. கா.தி. இளையகண்ணு
15. திரு. இரா.தா. இன்பத் தமிழன்
16. திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்
17. திரு. ந. இராமு
18. திரு. மா. இராஜசேகர்
19. திரு. சி. இராசேந்திரன்
20. திரு. கே.கே. உமாதேவன்
21. திரு. வெ. ஏழுமலை

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

- எவருமில்லை -

பிளாக் - 2

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

22. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்
23. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை
24. மாண்புமிகு திரு. டி. ஜெயக்குமார்
25. மாண்புமிகு திரு. பி.சி. இராமசாமி
26. மாண்புமிகு திரு. செ. செம்மலை
27. மாண்புமிகு திரு. இரா. ஜீவானந்தம்
28. மாண்புமிகு திருமதி பா. வளர்மதி
29. மாண்புமிகு திரு. வீ. சுப்பிரமணியன்
30. மாண்புமிகு திரு. எஸ்.பி. சண்முகநாதன்
31. மாண்புமிகு திரு. கே.பி. இராஜேந்திர பிரசாத்

2001 செப்டம்பர் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

32. மாண்புமிகு திரு. ஆர். வைத்திலிங்கம்

33. திரு. க.ரா. கந்தசாமி

34. திரு. ந. கணபதி

35. திரு. ஆர்.டி. கணேசன்

36. திரு. கே.சி. கருப்பணன்

37. திரு. சொ. கருப்பசாமி

38. திரு. ஜி. கோதண்டராமன்

39. திரு. வெ. கோவிந்தராஜ்

40. திரு. எம். சக்திவேல் முருகன்

41. திரு. ப. இராஜரெத்தினம்

42. திரு. எம்.எஸ். சந்திரசேகரன்

43. திரு. நா. சந்திரமோகன்

44. திரு. வீ. சந்திரன்

45. திரு. எம்.சி. சம்பத்

46. திரு. ஆர். சாமி

47. திரு. ப. சிதம்பரம்

48. திரு. கே.கே. சிவசாமி

49. திரு. செ. சிவசாமி

50. திரு. அ. சிவபெருமாள்

51. திரு. மர. சின்னசாமி

52. திரு. எஸ்.எம். சீனிவேல்

53. திரு. கே. சுதர்சனம்

54. திரு. எம். சுப்பையா பாண்டியன்

55. திரு. வி.ஏ. செல்லையா

56. திரு. எஸ்.கே. செல்வம்

57. திரு. வி. சோமசுந்தரம்

58. திரு. கே.ஜி.பி. ஞானமூர்த்தி

59. திரு. தங்க தமிழ்ச்செல்வன்

60. திரு. பி.கே.டி. நடராஜன்

[பேரவைத் தலைவர்] [2001 செப்டம்பர் 12]

61. திரு. க. தவமணி
 62. திரு. செ. தாமோதரன்
 63. திரு. ப.வெ. தாமோதிரன்
 64. திரு. கே.எஸ். தென்னரசு
 65. திரு. அ. நடராஜன்
 66. திரு. வது. நடராஜன்
 67. திரு. பி.கே. சேகர்பாபு
- தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
-எவருமில்லை-

பிளாக் - 3

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

68. மாண்புமிகு திரு. சி. துரைராஜ்
69. மாண்புமிகு திரு. அ. அன்வர் ராஜா
70. மாண்புமிகு திரு. கே. பாண்டிரங்கன்
71. மாண்புமிகு திரு. ப. தனபால்
72. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்
73. மாண்புமிகு திரு. ந. தளவாய் சுந்தரம்
74. மாண்புமிகு திரு. எஸ்.எஸ். திருநாவுக்கரசு
75. மாண்புமிகு திரு. சி. சண்முகவேலு
76. மாண்புமிகு திரு. சி.வி. சண்முகம்
77. மாண்புமிகு திரு. ஏ.கே. செல்வராஜ்
78. மாண்புமிகு திரு. நயினார் நாகேந்திரன்
79. மாண்புமிகு திருமதி வளர்மதி ஜெபராஜ்
80. திருமதி ப. விஜயலட்சுமி பழனிச்சாமி

2001 செப்டம்பர் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

81. திருமதி வி. அழகம்மாள்
82. டாக்டர் திருமதி ஆ. கருப்பாயி
83. திருமதி கு. கலாவதி
84. செல்வி சி. கனகதாரா
85. திருமதி எஸ். கனிதா சம்பத்
86. திருமதி ஆர். சசிகலா
87. திருமதி செ. சுந்தரம்மாள்
88. திருமதி சி.எம். சூரியகலா
89. திருமதி செல்வி முருகேசன்
90. திருமதி தமிழ்மொழி ராஜதத்தன்
91. திருமதி நளினி மனோகரன்
92. திருமதி கே. பவானி கருணாகரன்
93. திருமதி பூபதி மாரியப்பன்
94. திருமதி சி. மல்லிகா
95. திருமதி எஸ். ராஜம்மாள்
96. திருமதி சான்ட்ரா டான் க்ரவல்
97. திரு. தா. பச்சைமால்
98. திரு. ப. நீலகண்டன்
99. திரு. க. பதினெட்டாம்படியான்
100. திரு. கே.எஸ். பழனிசாமி
101. திரு. பெ. பழனியப்பன்
102. திரு. அ. பாப்பா சுந்தரம்
103. திரு. கே.கே. பாலசுப்பிரமணியன்
104. திரு. எஸ்.எம். பாலன்
105. திரு. பி.எச். பால் மனோஜ் பாண்டியன்

[பேரவைத் தலைவர்] [2001 செப்டம்பர் 12]

106. திரு. என்.கே. பெருமாள்

107. திரு. ப. பொன்னம்பலம்

108. திரு. எஸ். மகாலிங்கம்

109. திரு. அ. மில்லர்

110. திரு. எஸ். மாணிக்கராஜ்

111. திரு. ஆகு. முருகேசன்

112. திரு. காபு. முனுசாமி

113. திரு. ப. மோகன்

114. திரு. எஸ்.எஸ். ரமணிதரன்

115. திரு. என். ரெங்கநாதன்

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

-எவருமில்லை-

பிளாக் - 4

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும் படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

116. திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்

117. திரு. ஜி. பழனிசாமி

118. திரு. லா. சந்தானம்

119. திரு. கே. அய்யாறு வாண்டையார்

120. திரு. கே.சி. கருணாகரன்

121. திரு. வை. சிவபுண்ணியம்

122. திரு. இரா. விசுவநாதன்

123. திரு. அ. வெங்கடாசலம்

124. திரு. போளூர் வரதன்

125. திரு. என். நன்மாறன்

126. திரு. சோ. இராசேந்திரன்

2001 செப்டம்பர் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

127. திரு. கே. ராமச்சந்திரன்

128. திரு. வி. ஜெயராமன்

129. திரு. எம். ராதாகிருஷ்ணன்

130. திரு. கு. ஜெயக்குமார்

131. செல்வி க. பாலபாரதி

132. திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி

133. திரு. ச. ராமராஜ்

134. திரு. வி.ஆர். ராஜாங்கம்

135. திரு. பி.ஜி. இராஜேந்திரன்

136. திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி

137. திரு. கே. மகேந்திரன்

138. திரு. இரா. வில்வநாதன்

139. திரு. மா.ப. ரோகினி என்கிற கிருஷ்ணகுமார்

140. திரு. இ.ஏ. லியாவுதின் சேட்

141. திரு. பெ. வாசுதேவன்

142. திரு. கே. கோபிநாத்

143. திரு. டி. மணி

144. திரு. பி.எஸ். அருள்

145. திரு. செ.ம. வேலுசாமி

146. டாக்டர் சி. விஜயபாஸ்கர்

147. திரு. செ. வெங்கடாஜலம்

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1. திரு. கே.என். இலட்சுமணன்

2. திரு. எச். ராஜா

[பேரவைத் தலைவர்] [2001 செப்டம்பர் 12]

பிளாக் - 5

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

148. திருமதி டி. யசோதா

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

3. பேராசிரியர் க. அன்பழகன்

4. திரு. இ. புகழேந்தி

5. திரு. பரிதி இளம்வழுதி

6. டாக்டர் க. பொன்முடி

7. திரு. அ. அசோகன்

8. திரு. ஜெ. அன்பழகன்

9. திரு. அன்பில் பெரியசாமி

பிளாக் - 6

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

-எவருமில்லை-

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10. திரு. துரைமுருகன்

11. திரு. முக. ஸ்டாலின்

12. திரு. கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர். இராமச்சந்திரன்

13. திரு. கு. பிச்சாண்டி

14. திரு. எம்.ஆர்.கே. பன்னீர்செல்வம்

15. திரு. எஸ்.என்.எம். உபயதுல்லா

16. திரு. ஆர். சக்ரபாணி

17. திரு. மு.பெ. சாமிநாதன்

18. திரு. கே.என். சேகரன்

19. திரு. துரை. கி. சரவணன்

20. திரு. து. நெப்போலியன்

2001 செப்டம்பர் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

21. திரு. பா. பரணிகுமார்
22. திரு. டி.பி.எம். மைதீன்கான்
23. திரு. எஸ்.கே. வேதரத்தினம்
24. திரு. மீ.அ. வைதியலிங்கம்
25. திரு. எஸ்.ஏ.எம். உசேன்
26. திரு. ப. ரங்கநாதன்
27. திரு. எ.வ. வேலு

பேரவையில் ஒட்டுமொத்தமாக நடுநிலை வகிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1. திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்
2. திரு. ஆஸ்தின்
3. திரு. மு. அப்பாவு

(வாக்குகள் எண்ணிக் கணிக்கப்பெற்றன)

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு வாக்குகள் பின்வருமாறு எண்ணிக் கணிக்கப்பெற்றன.

ஆதரித்தோர் - 148 (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

எதிர்த்தோர் - 27

நடுநிலை வகித்தோர் - 3

அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பாதிக்கு மேல் இந்த அவையில் வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொண்டனர். வாக்களித்தவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்கு அதிகமானவர்கள் தீர்மானத்தை ஆதரித்து வாக்களித்ததால் தனித் தீர்மானம் அவையால் நிறைவேற்றப்பெற்றது என்று அறிவிக்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை (13-9-2001) காலை 10-00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், பேரவை யிற்பகல் 7-11 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.